

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIII П'ЯТНИЦЯ, 12 ТРАВНЯ 2006 РОКУ ЧИСЛО 19 VOL. CXII FRIDAY, MAY 12, 2006 No. 19

Конференція „Спільне бачення спільного сусідства"

Президент України Віктор Ющенко, в центрі, серед учасників Вільнюської конференції - 2006 „Спільне бачення спільного сусідства" у Вільнюсі (Литва) 4 травня 2006 р. *Фото: УНІАН*

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У Вільнюсі (Литва) 3 і 4 травня відбулася конференція „Спільне бачення спільного сусідства", у якій брали участь провідники України, Литви, Латвії, Естонії, Молдови, Грузії, Румунії і Болгарії, а також віце-президент США Ричард Чейні, голова від Комісії Европейського союзу Гав'єр Солана, високопоставлені гості з Азербайджану, Швеції, Вірменії, Німеччини, Великої Британії та Еспанії.

У своєму виступі на Вільнюській міжнародній конференції „Спільне бачення спільного сусідства" Президент України Віктор Ющенко зробив недвозначну заяву, підкреслюючи, що „Україна сподівається отримати від Европейського союзу чіткий сиґнал, що філософія взаємин між ними базуватиметься на принципі „відкритости дверей". „Україна не може продовжувати залишатися там, де вона перебуває тепер, – у зоні невизначености між Сходом і Заходом", - сказав В. Ющенко. Він також зазначив, що ЕС має бути відкритим для тих народів Европейського континенту, які остаточно визначилися зі своїм европейським майбутнім та послідовно впроваджують спільні принципи демократії, верховенства права, поваги до прав людини та ринкової економіки.

„Вірю, що в пошуку гідних відповідей на нинішні труднощі всередині ЕС не будуть переважати евроскептичні настрої, які можуть тимчасово або остаточно призупинити процес розширення", – додав В. Ющенко. За його словами, в кінцевому рахунку об'єднання в єдиній сім'ї всіх европейських держав найбільше відповідає дійсності і тенденціям посилення европейського впливу у світовій політиці.

В. Ющенко підкреслив, що минулий рік позначився безпрецедентною активізацією взаємин з ЕС, зокрема Україна отримала статус з ринковою економікою, також були розпочаті переговори про спрощення візового режиму.

„На порядку денному нашого діялогу - створення зони вільної торгівлі між Україною та ЕС", – зазначив В. Ющенко. Він також підкреслив, що діяпазон взаємодії України з ЕС постійно розширюється. Через активне використання механізму приєднання України до заяв та позицій ЕС вона демонструє солідарність у вирішенні проблем міжнародного характеру.

Президент України Віктор Ющенко заявив, що вступ України до НАТО – як основи загальноевропейської системи безпеки – залишається стратегічною першочерговістю державної політики України. За його словами, вже у найближчому майбутньому Україна розраховує на схвалення Пляну дій щодо членства в НАТО, що дозволить Україні вийти на завершальну стадію інтеграційного процесу.

У Вільнюсі В. Ющенко мав зустріч з віце-президентом США Ричардом Чейні, обговоривши можливість співробітництва України та

(Закінчення на стор. 3)

Вшанування Ґарета Джонса - журналіста, який писав правду про Голодомор в Україні

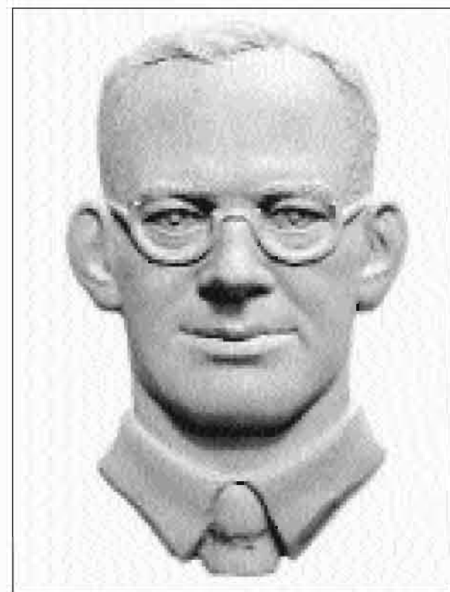
Напередодні відзначення 70-ліття Великого Голоду наша громада була ознайомлена з молодим чоловіком Ніджел Коулі і д-ром Маргарет Коулі, його тетою, жителями Англії, але походженням з країни Вейлс. Обоє були родичами-спадкоємцями журналіста Ґарета Джонса, який в 1930-их роках не раз відвідував сталінський Радянський Союз. Обоє Коулі, які виступали на різних конференціях і відзначеннях в 2002 і 2003 роках, розповідали про Ґарета Джонса, а головне – про його нещодавно знайдені щоденники, в яких він писав про те, що бачив в Україні в 1933 році – про Голодомор. В 1930-их роках деякі його статті були надруковані, але не отримали такого розголосу як статті про Голодомор Малкома Магреджа. Проте в щоденнику, який Марґарет Коулі знайшла в закритій скрині, що стояла в сімейній хаті понад 65 років, докладно описано все, що бачив Ґарет Джонс, коли він поїхав до Харкова. До Ґарета Джонса і його статтей і виступів проти брехні Вільяма Дуранте, що друкувалося в „New York Times" Сталін ставився неґативно. Ґарету Джонсу був заборонений в'їзд в СССР. На честь діяльности цього журналіста українці з Англії і Канади 2 травня відкрили меморіяльну дошку в країні народження Ґарета Джонса – Вейлсі. Нижче подаємо об'єднаний репортаж з різних джерел про цю подію і про долю Ґарета Джонса.

АБЕРИСТВИТ, Вейлс. – 2 травня в Університеті Валії (м. Аберисвит) відкрито меморіяльну дошку на вшанування пам'яті валійського журналіста Ґарета Ричарда Воана Джонса (Gareth Richard Vaughn Jones), який одним з перших у західньому світі відкрито заговорив про Голод в Україні 1932-1933 років. Пам'ятну дошку встановлено в головній залі одного з найстаріших корпусів університету (збудований 1872 року). Це перша в історії пам'ятка із написом англійською, валійською та українською мовами.

Ґарет Джонс (1905-1935) випускник Абериствитського (у Валії) та Кембриджського (в Англії) університетів, знавець різних чужоземних мов, писав для британських та американських газет, був радником із закордонних справ екс-прем'єр-міністра Великої Британії Ллойда Джорджа. Зацікавленість до України в журналіста з'явилося, коли він слухав розповіді його матері, яка три роки працювала в Україні (в теперішньому Донецькому реґіоні) в XIX столітті гувернанткою в родині власника металюрґійного заводу, англійця Джона Гюза (John Hughes).

На відкритті меморіяльної дошки виступали президент Університету Валії Лорд Елистон Морґан, професор політичної географії Королівського військового коледжу Канади Любомир Луцюк, племінниця журналіста Марґарет Сірол Коулі, яка є автором книжки про Гарета Джонса, Ніджел Коулі, племінник Г. Джонса. Українську державу представляв Посол України у Великій Британії Ігор Харченко. Він заявив, що українці, які пройшли через дуже важкі періоди в минулому, завжди будуть вдячні за кожне слово правди про історію України, що довгий час замовчувалася.

Серед присутніх було чимало членів валійської асамблеї (парляменту), лорд-мер Абериститу, представники української громади Великобританії, Канади, США та Австралії.

Ґарет Джонс
Барельєф Олега Лесюка

Священики Валійської православної церкви та Української автокефальної православної церкви у Великій Британії відправили Панахиду національними мовами та посвятили барельєф видатного журналіста, який виготовив мистець Олег Лесюк.

Долю журналіста дослідив проф. Любомир Луцюк і в матеріялах до відкриття меморіальної дощки писав:

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Звернення В. Ющенка – за рівноправність українських ветеранів

КИЇВ. – Спроби ветеранів УПА та їх прихильників здобути права на рівні з радянськими ветеранами викликають збурення. Напередодні Дня Перемоги Президент Віктор Ющенко закликав ветеранів Радянської та Української повстанської армій до примирення заради майбутнього. Голова держави наголосив, що в роки Другої світової війни всі українці, незалежно від кольору прапора, боролися за одне – право вільно жити на батьківській землі. „Я звертаюся до вас від імені покоління ваших синів і дочок: шановні батьки, не передавайте нам цю проблему. Потисніть один одному руки, пробачте один одному заради України, заради ваших дітей та правнуків. Українська нація гідно оцінить ваш крок ", – сказав він. Президент також висловив занепокоєння тим, що на офіційному рівні держава досі не визнала всіх, хто воював за свободу й незалежність України. Президент вважає, що новий склад Верховної Ради має прийняти закон, який визнає воїнів УПА ветеранами війни. „Це наш борг перед батьківським поколінням", – сказав Президент. Одначе Віктор Янукович, провідник Партії Регіонів, заперечує проти внесення до коаліційної угоди питання про узаконення статусу ветеранів ОУН-УПА. Також О. Мороз, провідник СПУ закликає „не спекулювати на темі про статус воїнів УПА, а вирішити це питання без поспіху, не включаючи до коаліційної угоди".

Україну обрано до Ради з прав людини

НЮ-ЙОРК. – Україну серед інших країн обрали до складу нового органу ООН – Ради з прав людини. Таємним голосуванням 9 травня Генеральна Асамблея обирала 47 націй із 63-ох. Кожен з кандидатів мав отримати щонайменше 96 голосів. До групи країн під назвою Східня Европа, окрім України, також увійшли Чехія, Польща, Румунія, Росія та Азербайджан. Міжнародна організація „Human Rights Watch" наголосила, що обрані Куба, Китай, Савдійська Арабія, Пакистан та Росія не повинні бути в новій Раді, оскільки ці країни самі порушують права людини. Новий орган ООН замінив Комісію з прав людини, яка працювала з 1946 року і до складу якої входили деякі держави, яких критикували за порушення прав людини, зокрема, Судан, Непаль та Сирія. Рада з прав людини ООН збереться на першу сесію 19 червня.

Мовне питання у Донецькій області

ДОНЕЦЬК. – Влада Донецької області не має наміру надавати російській мові статус реґіональної, як це зробили в Харкові, Луганську і Севастополі, заявив 5 травня виконуючий обов'язки голови Донецької облдержадміністрації Сергій Дергунов. На його думку, перш ніж порушувати мовне питання, треба розуміти, що означає саме розуміння слова „реґіональний", оскільки в жодному законі про це не сказано. В той же час Конґрес українських націоналістів закликає Президента Віктора Ющенка скликати засідання Ради нацбезпеки й оборони з мовного питання. КУН підкреслює, що „зазначені рішення ряду місцевих рад являють безпосередню загрозу національної безпеки України". Керівник луганської обласної організації партії „Собор" Анатолій Назаренко подав у Ленінський суд Луганська адміністративний позов про визнання незаконним рішення Луганської облради від 25 квітня 2006 про додання російській мові статусу реґіональної. Як повідомлялося, 25 і 26 квітня Луганська обласна рада і Севастопольська міськрада прийняли рішення про надання російській мові статусу реґіональної, відповідно, в області і місті. Ще раніше, 6 березня 2006 року, за надання російській мові статусу реґіональної в Харкові проголосували депутати Харківської міської ради. Президент Віктор Ющенко дав доручення міністерству юстиції і Генпрокуратурі вивчити питання про відповідність законодавству рішень ряду місцевих рад про надання російській мові статусу реґіональної.

Н. Вітренко оголосила про відкриття фронту

СЕВАСТОПОЛЬ. – Провідник Проґресивної соціялістичної партії України Наталія Вітренко 9 травня у Севастополі оголосила про створення Фронту національного порятунку з метою недопущення вступу України в НАТО. Під час зустрічі з севастопольцями на площі Нахімова Н. Вітренко закликала партії, громадські організації і громадян України об'єднуватися у цей фронт. Рішення про створення фронту було прийнято 6 травня на засіданні президії партії, а оприлюднити його вона вирішила саме у Севастополі, де під час виборів 2006 року політична сила, яку вона очолює, знайшла найбільшу у порівнянні з іншими реґіонами України підтримку виборців. Разом з Н. Вітренко у зустрічі з севастопольцями взяли участь три депутати Держдуми Росії, які, так само як і провідник ПСПУ, були серед гостей свята.

Вимагають леґалізації марихуани

КИЇВ. – Міністер внутрішніх справ Юрій Луценко сказав 8 травня, що він категорично заперечує проти леґалізації марихуани та інших так званих „легких наркотиків". Міністер сказав, що будь-які наркотики є величезним злом. Його заява пролунала в той час як у Києві починалася демонстрація, учасники якої назвали своєю метою зміну поглядів українського суспільства на так звані „легкі наркотики". Організатори конопляного маршу запевняли, що не ставлять вимогу леґалізувати марихуану в Україні, вони, мовляв, просто хочуть привернути увагу громадськости, політиків та чиновників до проблеми поширення наркотиків та до потреби об'єктивного інформування суспільства про позитивний досвід інших країн, які застосовують марихуану в медицині. Учасники акції вимагають скасування адміністративного та кримінального переслідування споживачів „легких наркотиків". Натомість противники узаконення марихуани наголошують на тому, що від „легких наркотиків" до „важких" лише один крок, і вважають, що це ставить під загрозу генофонд нації, яка й так потерпає від алкоголізму, паління тютюну, туберкульози та СНІДу.

Розглядають питання про вихід України з СНД

КИЇВ. – У Секретаріяті Президента розглядають питання про вихід України з СНД, повідомив 5 травня радник голови держави – керівник Головної служби зовнішньої політики Костянтин Тимошенко. Україна неодноразово заявляла, що незадоволена функціонуванням Співдружности, і в такому випадку виникає питання про доцільність існування цієї організації.

Перестала виходити газета „За вільну Україну"

ЛЬВІВ. – Нещодавно припинили друкувати народний часопис „За вільну Україну". Цього року світ побачило лише 13 чисел газети. Як запевнило 5 травня керівництво видання, така ситуація є тимчасовою, і пов'язана вона з реорганізацією. Згідно з повідомленням, відтепер газета виходитиме лише раз на місяць. Всі працівники газети перебувають у відпустці, яка триватиме до 11 липня. Очікують також, що після відпусток частину редакційного колективу звільнять, а також зменшать платню. За словами директора акційного товариства „За вільну Україну" Ігоря Шведи, газета виходитиме раз на місяць лише протягом двох місяців. А після узгодження тематики і змін у складі трудового колективу часопис знову побачить світ, проте у новому форматі. Нагадаємо, „За вільну Україну" почала виходити 1 липня 1990 року як видання Львівської обласної ради з ініціятиви тодішнього її голови В'ячеслава Чорновола. Пізніше Львівська обласна рада погодилася на передання прав власности на видання трудовому колективу. Загалом упродовж 16 років світ побачило 2405 чисел газети.

Встановлять пам'ятник дослідникові Голодомору

КИЇВ. – 5 грудня 2005 року В. Ющенко підписав розпорядження про увічнення пам'яті відомого громадського діяча, видатного дослідника Голодомору 1932–1933 років в Україні Дж. Мейса, враховуючи його видатний внесок у дослідження цих трагічних подій, донесення правди про Голодомор світовій спільноті. Президент України доручив Кабінетові міністрів України разом з Київською міською державною адміністрацією забезпечити проєктування і спорудження пам'ятника Джеймсові Мейсу до 18 лютого 2007 року – 55-ої річниці з дня його народження, з урахуванням думки родичів; присвоєння окремим навчальним закладам, науково-дослідним установам імені Джеймса Мейса, а також відповідного найменування або перейменування на його честь однієї з вулиць у Києві; встановлення меморіяльної дошки на будинку в Києві, в якому проживав Джеймс Мейс. Передбачається проведення конкурсу на кращий проєкт пам'ятника, а також місця його розташування. Дж. Мейс очолював комісію Конґресу США, яка вивчала причини організованого на початку 30-их років Голодомору. На початку 90-их він переїхав з США жити і працювати в Україну. 26 листопада 2005 року Президент України Віктор Ющенко нагородив орденом князя Ярослава Мудрого II ступеня Джеймса Мейса (посмертно).

Після зустрічі з В. Ющенком: коаліція буде створена

КИЇВ. – Президент Віктор Ющенко 5 травня провів зустріч з провідником бльоку її імені Юлією Тимошенко та з провідником Соціялістичної партії Олександром Морозом, на якій обговорено формування парляментської коаліції БЮТ, СПУ і бльоку „Наша Україна". Після Юлія Тимошенко заявила, що парляментська коаліція стовідсотково буде створена з трьох політичних сил – БЮТ, Соціялістичної партії України і бльоку „Наша Україна". Зустріч відбулася як в форматі віч-на-віч з Президентом, так і в трьохсторонньому форматі: Президент – провідник БЮТ – провідник СПУ. Ю.Тимошенко зауважила, що переговори пройшли успішно. За її словами, вже 10-11 травня їх учасники сподіваються на завершення праці над проєктом коаліційної угоди. Провідник БЮТ також вважає, що сторони досить серйозно просунулися на шляху до узгодження проєкту цього документу.

Україна очима британця 30-их років XX ст.

КИЇВ. – Посол Великої Британії в Україні Роберт Брінклі 4 травня презентував книгу доповідей Ланселота Лоутона „Українське питання", що була видана з фінансовою підтримкою Посольства Великої Британії та Міжнародного фонду „Відродження". Л. Лоутон – британський журналіст, один зі засновників та активних учасників створеного в 1935 році у Великій Британії Англо-українського комітету. Книга містить одну промову та одну статтю Л. Лоутона. Промова „Українське питання" була виголошена у 1935 році в Англо-українському комітеті, що складався з британських політиків, істориків та інших поважних осіб, стурбованих становищем українців. Стаття „Україна: найбільша проблема Европи" датована 1939 року. Це і є те, що сьогодні хоче бачити Сполучене Королівство: міцну, процвітаючу і незалежну Україну, прийняту як повноправний член до европейської сім'ї народів. Представляючи книгу, Посол Великої Британії Р. Брінклі сказав: „Знаменно, що в ті чорні роки, коли над Британією і всією Европою нависла загроза нацистського режиму Гітлера, в Лондоні знайшлися діячі державного виміру, які переймалися долею українців і думали про їхнє майбутнє місце в Европі. Л. Лоутон взяв собі за мету покласти край суцільному невігластву стосовно України і її „зовсім невідомого Заходові народу". Л. Лоутон говорить про „замовчування народу, котрий за давнім правом належить до родини европейських націй". І він робить висновок, який звучить актуально й нині: „Необхідно знайти такі засоби, реалізація яких дозволить малим і молодим націям жити незалежно поруч зі старими й сильними".

За повідомленнями

Помер д-р Володимир Стойко

Після важкої недуги, в четвер 4 травня 2006 року, в Ню-Бранзвик, Ню Джерзі, відійшов у вічність д-р Володимир Стойко, єдиний син Катерини і Петра Стойків, який народився 23 листопада 1925 року в селі Жорниська біля Львова. Освіту почав в народній школі в селі, а завершив у Львові в школі ім. Бориса Грінченка. Там розпочав гімназійні студії, але навчання перервала Друга світова війна. Вже тоді вступив до юнацтва Організації Українських Націоналістів і доручено було йому доставляти допомогу Українській Повстанській Армії, а згодом в 1944 було доручено виїхати за кордон, в Німеччину. Коли почалась післявоєнна насильна репатріяція до СССР, він втік до Австрії.

В 1945 році В. Стойко біля Зальцбурґу вступив до організації української молоді – Пласт та Зальцбурзької гімназії, де здав матуру в 1948 році. Очолював там студентську громаду і в 1948 році з доручення ОУН був одним з ініціяторів створення Спілки Української Молоді.

В 1949 році виїхав до Сполучених Штатів Америки, де відразу ввійшов в мережу ОУН та Пласту. Вже того самого року з рамени ОУН зайнявся організацією СУМ в США. Рівночасно намагався продовжувати студії спершу в міському коледжі Ню-Йорку, який закінчив бакалавром, а згодом маґістеркою та докторатом з історії на Ню-Йоркському університеті.

Впродовж свого професійного життя викладав на Стейтовому університеті, тридцять років – в Мангетен–коледжі, тривалий час на запрошення в Ню- Йоркському університеті, в Українському Вільному Університеті та у Львівському університті ім. Івана Франка за програмою Фулбрайта. Як студент в США активно діяв в Союзі українських студентських товариств Америки (СУСТА) та з його рамени редагував студентську сторінку в часописі „Свобода“, а відтак три роки редагував орган СУСТА „Горизонти“. Також був одним з активістів Фонду катедри українознавства при Гарварді.

Як професор-історик мав цілий ряд наукових публікацій у різних українських та англомовних виданнях – книжках та часописах, а також мав доповіді на різних наукових конференціях в США та в Европі, а від проголошення незалежности – і в Україні. Від 1970 року був дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці, де займав керівні позиції, включно з обов'язками наукового секретаря, а згодом виконував функції в управі світового НТШ. Недавно став дійсним членом Української Вільної Академії Наук.

Довгі роки займався суспільно-громадською діяльністю, зокрема як член Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки та десять років був головним редактором англомовного журналу УККА „The Ukrainian Quarterly“. Від 2002 року очолив Фундацію Українського Вільного Університету. Впродовж усього життя працював в ОУН, останньо як дорадник та редактор, а також в Пласті, зокрема в загоні „Червона Калина“. Багато разів відзначений органами української держави, найвищими відзнаками СКУ та УККА, УВУ та Пласту.

Одружений від 1956 року, залишив в глибокому смутку дружину Мирославу, двох дочок – Роксоляну з чоловіком Аскольдом і Оксану з чоловіком Данилом та чотирьох внуків.

Св. п. д-р Володимир Стойко

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на Собор УГКЦ в Києві (Ukrainian Catholic Church), на „Український Квартальник“ (Ukrainian Quarterly) або на Фундацію УВУ (Ukrainian Free University) і вислати на адресу: Askold Lozynskyj, 225 E. 11th Street, NY, NY 10003

Вічна Йому пам'ять!

Конференція...

(Закінчення зі стор. 1)

США в сферах ядерної енерґетики та енерґозбереження, та поінформував його про прийняту українським урядом енерґетичну стратегію.

Під час зустрічі, що тривала півтори години, сторони обговорили широке коло питань, зокрема щодо двосторонніх взаємин України та США, торговельно-економічної співпраці. Велику увагу було приділено внутрішньополітичній післявиборчій ситуації в Україні. На переконання В. Ющенка, сьогодні є всі підстави стверджувати, що вже в червні Україна матиме новий уряд. Президент також повідомив, що вже зустрічався з переможцями парляментських виборів, і найближчим часом плянує провести ще одну зустріч з провідниками партій та бльоків – учасниками майбутньої коаліції. У свою чергу, Р.Чейні підкреслив, що США підтримує демократичний вибір України й надалі підтримуватиме Україну на шляху реформ та евроатлантичної інтеґрації.

У ході розмови Президент України та віце-президент США, крім того, порушили тему реґіональної політики, зокрема вирішення Придністровського конфлікту та проведення зустрічі ГУАМ, що пройде у Києві наприкінці травня.

Сторони обговорили низку питань зовнішньої політики. Президент України наголосив, що евроатлантичний курс України залишається незмінним.

Говорячи про українсько-російські взаємини, В. Ющенко підкреслив, що Росія залишається стратеґічним партнером України. Українська влада, наголосив він, зацікавлена у розвитку добросусідських взаємовигідних двосторонніх взаємин.

Глава Української держави та віце-президент США також говорили про майбутню візиту до України Президента США Джорджа Буша.

З української сторони участь у зустрічі взяли міністер закордонних справ Борис Тарасюк та керівник Секретаріяту Президента Олег Рибачук.

3 травня у Вільнюсі відбулася зустріч президентів України і Литви, Віктора Ющенка і Валдаса Адамкуса. У ході зустрічі Віктор Ющенко подякував Литві за підтримку евроінтеґраційних устремлінь України і плянів України щодо вступу до НАТО.

В. Ющенко зазначив, що під час майбутньої візити в Україну прем'єр-міністра Литви Альгірдаса Бразаускаса українська сторона очікує на підписання Угоди про економічне і науково-економічне співробітництво.

3 травня Президент України Віктор Ющенко разом з дружиною Катериною відвідали Вільнюський університет, де відбулася церемонія відкриття іменної авдиторії Тараса Шевченка. Звертаючись до студентів та викладачів, Президент України висловив сподівання, що „це буде не лише навчальна авдиторія, а місце, де створюватимуться різноманітні громадські ініціятиви, пов'язані з вивченням творчости та життя Тараса Шевченка“. Віктор Ющенко нагадав, що саме у Вільнюсі 15-річний Тарас Шевченко вперше поставив підпис під своїм малюнком.

Президент висловив вдячність ректорові університету Бенедіктасу Йодці та Послові України в Литві Борисові Клімчуку за сприяння у відкритті авдиторії імені великого українського поета. У свою чергу, Б. Йодка розповів, що з наступного року в університеті читатимуть новий курс – україністику.

На згадку про цю подію він подарував бібліотеці книгу „Україна – козацька держава“, яку цього року було відзначено Шевченківською премією.

Президент, крім того, поспілкувався з представниками української діяспори Литви.

За матеріялами ЗМІ

Президент України Віктор Ющенко з дружиною Катериною Ющенко бере участь у церемонії відкриття іменної авдиторії Тараса Шевченка у Вільнюському університеті 3 травня 2006 р. Фото: УНІАН

Американська компанія добуватиме нафту та ґаз в Чорному морі

КИЇВ. – Ванко Інтернешинал (Vanco International), дочірня фірма Ванко Енерджі Компані, американська нафто-ґазова компанія з осідком в Гюстоні, котра спеціялізується у глибоководних відкриттях, здобула право на розроблення ґазових покладів в українській частині Чорного моря неподалік берегів Криму.

Уряд України подав заяву на пропозиції для розроблення великих природніх сховищ ґазу поблизу Керченського півострова (Прикерченська підводна площа) з приблизним підрахунком запасів понад 30 мільярдів (більйонів) кубічних метрів.

У березні пропозиції представили шість закордонних компаній – серед них Брітіш Шел (British Shell) з ЕксонМобіл (ExxonMobil), Ванко Інтернешинал (Vanco International), Гант Оверсіс Ойл,(Hunt Overseas Oil Co.) ТПАО (Туркі Петролері) з Алфекс Ван (Alfex One), як і українська „Укрнафта“.

19 квітня представники українського уряду оголосили, що Ванко став переможцем. Не було виявлено суму грошей, котру Ванко запропонував вкласти в Україну, одначе згідно з „ ПР Нюзваєр“ (PR Newswire) від 26 квітня, уряд України сподівається, що цей проєкт зможе спонукати 2 міліярди (більйони) дол., прямих закордонних вкладів у нафто-ґазові розроблення та їхнє видобування.

Ванко Інтернешинал є вислідом спілки між базованою в США Ванко Енерджі Компані, (Vanco Energy Company) і Британською інвестиційною компанією „JNR Eastern European Investments“, яка керує інвестиціями від імени родини Натаніела Ротчайлда.

Ванко Енерджі має міжнародну репутацію фірми зі знаменитим рекордом і широким досвідом глибоководного свердлування. Тепер Ванко має проєкти при берегах Західної Африки, які покривають під водою 17 млн. акрів. Прикерчерська підводна площа є величиною приблизно 3.2 млн акрів (13,000 квадратних кілометрів) глибиною, котра сягає від 500 метрів до понад 2,000 метрів. Площа є частиною недавно від-

(Закінчення на стор. 24)

АМЕРИКА І СВІТ

ЦРУ може очолити генерал Майкл Гайден

ВАШІНҐТОН. – 5 травня звільнено з посади Портера Госа, директора Центрального розвідувального управління (ЦРУ), повідомив Президент Джордж Буш. При цьому він не став пояснювати причин відставки директора ЦРУ. П. Гос пробув на посаді голови американської розвідки менше двох років. Останніми місяцями ЦРУ опинилося в центрі гучних скандалів навколо таємних тюрем ЦРУ за кордоном, а також нелеґальних авіоперевезень в'язнів, підозрюваних у тероризмі. Попередник Госа Джордж Тенет подав у відставку на початку червня 2004 року після різкої критики у зв'язку з провалом американської розвідки, яка не попередила теракти 11 вересня 2001 року в США, а також через надання недостовірних даних про наявність в Іраку зброї масового знищення. А вже 6 травня Президент Дж. Буш запропонував на посаду голови ЦРУ генерала військово-повітряних сил Майкла Гейдена, заявляючи, що „він є найбільше кваліфікованим кандидатом на цю посаду в цей критичний час в історії нашого народу, маючи за собою 20-річний досвід у розвідувальній ділянці". Численні сенатори, як з числа республіканців, так і демократів, висловили свої застереження щодо цієї кандидатури. Політики називають недоречним призначення на цивільну посаду голови ЦРУ військової особи. До того ж, М. Гейден відомий як виконавець суперечливої програми, згідно з якою спецслужби підслуховували громадян без дозволу суду.

На Фльориді – лісові пожежі

ТЕЛЕГАСІ, Фла. – На Фльориді у зв'язку з лісовими пожежами 8 травня оголошено надзвичайний стан. Губернатор штату Джеб Буш викликав на допомогу авіаційні підрозділи Національної ґвардії. На території Фльориди зараз діють близько 50 осередків природних пожеж, вогонь вже знищив більше 15,700 акрів лісу. Згоріли три житлових будинки, через пожежі закрито для руху транспорту окремі ділянки автомобільних маґістралей. З небезпечної зони евакуйовано близько тисячі осіб. За словами пожежників, без допомоги природи приборкати пожежу буде дуже складно. Для її припинення необхідною є сильна і тривала злива. З початку цього року на Фльориді зареєстровано більше 2.2 тис. осередків природних пожеж, вигоріло 44,000 акрів лісу.

Рада Безпеки ООН не може узгодити проєкту резолюції

НЮ-ЙОРК. – Постійні члени Ради Безпеки поки що не можуть узгодити проєкт резолюції щодо іранської ядерної програми. Китай та Росія виступають проти запропонованого Великобританією, Францією та США законопроєкту резолюції, яка передбачає запровадження санкцій проти Ірану, якщо він не відмовиться від програми зі збагачення урану. Разом з тим міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров закликав Іран сприймати ситуацію навколо його ядерної програми „дуже серйозно". Секретар Державного департаменту США Кондоліза Райс наголосила: „Міжнародне співтовариство має об'єднатися і чітко вказати Іранові, що настав час виконати висунуті вимоги. Теґран може розробляти мирні ядерні програми, але повинен надати гарантії світові, що не займається створенням ядерної зброї, прикриваючись мирними ядерними дослідженнями", – сказала вона.

Останні пасажири „Титаніка" не пам'ятають катастрофи

БОСТОН, Мас. – У США у віці 99 років 6 травня у місцевості Шрусбирі в штаті Масачусетс померла Ліліяна Ґертруда Аспланд, остання американка, яка вижила після катастрофи „Титаніка" в 1912 році. Ліліяні тоді було 5 років. У катастрофі загинули її батько і три брати. Ліліяна прожила тихе і спокійне життя, працюючи клерком в одній з страхових компаній. Вона ніколи не була одружена, любила дивитися мильні опери по телевізору і померла вві сні. З її смертю в світі залишилися як мінімум два пасажири „Титаніка", що пережили трагедію. Це Барбара Джойс з міста Труро і Єлизавета Гладіс з Саутгемптону, які живуть у Великій Британії. Проте, вони не пам'ятають нічого про трагедію, оскільки в 1912 році їм було десять і два місяці відповідно.

Закаріяс Мусаві уникнув смертної кари

ВАШІНҐТОН. – Суд у США постановив, що Закаріяс Мусаві – єдина особа, якубуло визнано причетним до нападів 11 вересня на Ню-Йорк та Вашінґтон у 2001 році – не буде засуджений до смертної кари. Натомість його засуджено до довічного ув'язнення без права на помилування. З. Мусаві – 37-річний французький громадян мароканського походження – визнав причетність до підготування нападів на Всесвітній торговий центр та Пентаґон. Після семи днів обговорень членам журі присяжних так і не вдалося дійти одностайної згоди з жодного з трьох пунктів обвинувачення, наслідком яких могла би бути смертна кара для З. Мусаві. Присяжні вирішили, що арґументи адвокатів підзахисного були переконливішими за позицію обвинувачів. Сам обвинувачений вислухав вирок, не виказавши жодних емоцій, практично так, як він поводився протягом цілого процесу. Але коли його вже виводили з залі суду, він раптом вигукнув: „Америко, ти програла, а я переміг!", і заплескав у долоні. Вирок розчарував декого з родичів жертв нападів 11 вересня, але інші висловили задоволення тим, що ворогам Америки принаймні не вдасться зробити з З. Мусаві мученика, що було б можливим у разі його страти. Президент Дж. Буш сказав, що оголошення вироку знаменує завершення процесу, але війна з тероризмом на цьому не завершується.

Вашінґтон застерігає Кремль від газового шантажу

ВІЛЬНЮС, Литва. – Американський віце-президент Дік Чейні звинуватив Росію у гальмуванні демократії і спробах шантажувати своїх сусідів, погрожуючи перервати постачання енерґоносіїв. Кореспонденти називали ці заяви найгострішою критикою Америки на адресу Росії за багато років. Д. Чейні заявив 4 травня на східноевропейській зустрічі в Литві, що Росія повинна обрати між шляхом демократичних реформ і відмовою від здобутків останніх десятиліть. Він однак додав, що ніхто не вірить, що Росія приречена на те, щоб бути ворогом. Це не служить законним інтересам, коли нафта і газ стають засобом тиску і шантажу, чи з допомогою маніпулювання постачань, чи спроб монополізувати траспортування. І ніхто не може виправдати акцій, які підривають територіяльну цілісність сусіда чи втручаються в демократичні процеси. Російські офіційні особи і дипломати роздратовано відреаґували на коментарі американського віце-президента Діка Чейні на зустрічі у Литві.

Ізраїльська поліція депортувала єврейських поселенців

ЄРУСАЛИМ. – Ізраїльська поліція 7 травня примусово депортувала три родини єврейських поселенців та їхніх прихильників з палестинського будинку, який вони зайняли місяць тому на Західному березі. Наказ про виселення був відданий по тому, як ізраїльський Верховний суд вирішив, що документи, представлені поселенцями, які мали б засвідчити їхні права власности на цей будинок, були фальшивими. Щонайменше десять осіб були поранені і кілька інших заарештовані у той час, як сотні службовців поліції взяли участь в акції виселення. Впродовж ночі натовпи прихильників, які зібралися біля будинку, кидали камінням, підпаленими шинами авт і так званими „коктейлями молотова", себто пляшками зі саморобною запалювальною сумішшю.

Російський уряд заборонив імпорт „боржомі"

МОСКВА. – Російський уряд заборонив ввезення мінеральної води„боржомі" з Грузії. Голова російського аґентства з охорони здоров'я Генадій Оніщенко заявив, що сертифікат на імпорт води відкликано з 7 травня через те, що мінеральна вода не достатньо чиста. Міністер сільського господарства Грузії Міхаїл Свімоношвілі заявив, що „цілком очевидно Росія воює з усім грузинським – „боржомі" одна з найкращих у світі мінеральних вод. Ми у жодному випадку не повинні показати Росії наші переляканні обличчя. Литва відчувала такий самий тиск з боку Росії, але зараз вона живе в три-чотири рази краще, ніж Росія з її нафтою і газом". „Це рішення є просто смішним і невиправданим. Це так само є невиправданим, як і заборона на продаж грузинського вина. І тут очевидним є те, що росіяни просто борються з усім грузинським. І тут не йдеться про якісь підробки а чи ж про якість, або що там ще вони можуть вигадати. Це спрямовується проти всього грузинського," – сказав Президент Грузії М. Саакашвілі. Росія припинила імпорт грузинських та молдовських вин з 27 березня, посилаючись на міркування охорони здоров'я. Тбілісі звинуватив Москву у економічній війні.

Призупинено будівництво Олімпійського стадіону

ПЕКІН. – 8 травня призупинено будівництво Олімпійського стадіону. Як повідомляє місцева преса, на місці будівництва знайдено стародавні імператорські поховання. Могили знайшли ще в середині квітня. Імовірно, їм понад 500 років. З поховання дістали монети, кераміку і предмети з нефриту. Як це вплине на будівництво, покищо невідомо, але роботи заморожено.

Південна Корея зменшує свій контингент в Іраку

СЕУЛ. – Південна Корея виводить з Іраку тисячу військовослужбовців – третину свого військового контингенту в цій країні повідомили 9 травня. Південнокорейські військові зосереджені в районі північного іракського міста Ербіль і виконують миротворчі акції та займаються відновлювальними роботами. Парлямент Південної Кореї продовжив ще на рік перебування військового контингенту в Іраку за умови його скорочення.

Теґран застерігає, що може перейти до конфронтації

ТЕҐРАН, Іран. – Іран змінює свою позицію у суперечці навколо ядерної програми цієї країни по тому, як західні держави висунули плян, який може призвести до санкцій ООН. Іранський парлямент 7 травня застеріг, що може вийти з Договору про нерозповсюдження зброї, – це пролунало як відлуння заяв президента Ахмадінеджада минулого місяця. Якби Теґран виконав свою погрозу, це значно ускладнило б для міжнародної спільноти завдання дізнатися, що дійсно відбувається на іранських атомних об'єктах. Раніше іранське міністерство закордонних справ наголосило, що будь-які силові спроби припинити процес збагачення урану призведуть до зміни позиції Теґрану – від співпраці до конфронтації. „Ми вважаємо, що країни, які підтримали резолюцію, мають політичні міркування. Вони переслідують політичні інтереси. Безумовно, будь-які дії Ради Безпеки матимуть неґативний вплив на процес співпраці Ірану з МАҐАТЕ. Втручання Ради безпеки і помилкові рішення з боку цієї організації, перетворять співпрацю на конфронтацію", заявив речник міністерства закордонних справ Ірану. Попри те, що обидві сторони твердять, що хочуть вирішення проблеми дипломатичним шляхом, ніщо поки що не вказує на близький початок переговорів.

Дж. Буш не проти закриття бази Ґвантанамо

ВАШІНҐТОН. – Президент США Джордж Буш заявив, що був би радий закрити військову базу Ґвантанамо і передати її в'язнів правосуддю. Він чекає на рішення Верховного суду щодо того, чи повинні цих людей судити військові трибунали, чи цивільні суди. Дж. Буш наголосив, що на військовій базі Ґвантанамо утримують близько 500 осіб, яких звинувачують у причетності до терористичної діяльности. Останнім часом США критикували за невідповідні умови утримання в'язнів на цій базі, що Вашінґтон відкидав. Військова база Ґвантанамо була відкрита у 2002 році, після початку воєнних дій США в Афганістані.

За матеріялами ЗМІ

Вшанування...

(Закінчення зі стор. 1)

„Ґарет Річард Воан Джонс народився в Барі і був убитий у Монголії. Його життя було коротке – він був вбитий у канун свого 30-річчя, але добре використав приділений йому час. Вільно володіючи французькою, валійською, англійською, німецькою та російською мовами в 1930 році він знайшов собі працю в якості особистого секретаря з питань міжнародних взаємин Ллойда Джорджа.

... До Москви Джонс приїхав 6 березня 1933 року, звідки таємно прямує до Харкова для вивчення чуток про голод. Виходячи з поїзда, він прямував українськими селами, скрізь зустрічаючи Голодомор. Його кишеньковий щоденник зберіг слова сільського голови: „Раніше ми мали коней, корів, свиней та курей. Нині ми помираємо з голоду. Раніше ми годували світ. А нині вони забрали геть усе... Я б мав запросити вас та пригостити як гостя курятинкою, яйцями та білим хлібом. Але зараз ми і хліба не маємо в хаті. Вони вбивають нас".

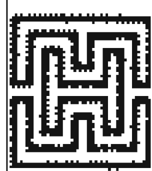
Ґарет Джонс повернувся *(до Лондону)* з СССР 29 березня і надрукував статті, що спровокувало майже негайний відповідний удар від *(журналіста Валтера)* Дюранті в „Ню-Йорк Таймсі" від 31 березня „Росіяни голодні, але не голодують". Принижуючи Джонса, Дюранті виправдовував примусову колективізацію сільського господарства з ганебною заувагою: „Грубо кажучи, неможливо засмажити яєшню, не розбивши яєць". Приховуючи правду, він писав: „Нема ніякого фактичного голодування чи смертельних випадків від голоду, але є широко розповсюджена смертність від хвороб через недоїдання". Дюранті ніколи не визнавав Голоду, хоча виголошував у британській амбасаді що „цілих 10 мільйонів людей померли прямо чи непрямо від нестачі їжі в СССР минулого року".

Тим часом, Джонса помітили. Міністер закордонних справ СССР Максим Литвинов оголосив його небажаною персоною, довіку заборонивши в'їзд до СССР. Як зловісний знак, він потрапляє у списки персон, за якими має стежити НКВД. Він був неодноразово засуджений у радянській пресі та знехтуваний.

Отримавши заборону на в'їзд до СССР, Джонс звертає увагу на Азію, здійснюючи наприкінці 1934 року „кругосвітню туру для пошуку фактів". Він опинився в Манчукуо, в Монголії, де зустрів свій кінець 12 серпня 1935 року, страчений китайськими бандитами. Офіцер що проводив розслідування, лейтенант Королівських військ Мілар звітував, що Джонс був виявлений з однією кулею в голові, двома – в грудях.

(Виникає питання) чому Джонс був убитий? Чи не було причиною те, що він був свідком подій великого Голоду, геноциду в Україні? ... Пробиваючись з Японії до Внутрішньої Монголії, він був оточений особами, що лише нині нам відомі (*а Джонсові – ні*) як совєтські аґенти впливу. Джонс ділив готельний покій у Токіо з Ґунтером Стейном, не знаючи, що цей покій використовував для таємного радіозв'язку з Москвою совєтський шпигун Ричард Зорґе. Коли Джонс відбув в свою останню експедицію, він подорожував в авті, яке надав йому Пурпіс, який керував підприємством, яке було прикриттям совєтської шпигунської мережі на Далекому Сході. „Білий російський" водій Джонса – Анатолій зник після засідки, в той час як доктор Герберт Мюлер, з яким Джонс подорожував, був відпущений бандитами неушкодженний без сплати жодного викупу. Самі ж бандити були розшукані, частково знищені, частково розсіяні. Так безпосередні замовники вбивства лишились втрачені для історії.

Але лишається незаперечним те, що Джонс писав правду про Голодомор. І саме з цієї причини, тримовна валійсько-українсько-англійська меморіяльна дошка в Університеті Вейлсу була відкрита в пам'ять про гідну молоду людину, яка хотіла бути чесним журналістом, і, ймовірно, заплатила життям за це своє прагнення".

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

Мова та українська еліта

Або чому олігархи мають полюбити державну мову

Юрій Шевчук

Навіщо українським можновладцям українська мова? До сих пір намагання схилити зросійщене суспільство незалежної України на користь мови засновувалося на ідеалістичних у своїй суті арґументах про те, яка вона „солов'їна", неповторна, багата, або як це аморально зраджувати рідних тата і неньку. Метою цієї статті є зформулювати погляд на мову з точки зору холодної прагматики політичного розрахунку, які можуть виявитися переконливішими за патетичні лементації. Центральною тезою статті є те, що українська еліта опинилася у такому внутрішньо і зовнішньополітичному становищі, яке згори позбавляє її розкоші вибирати мову і культуру. Це становище диктує їй українську мову і культуру як єдино можливі за даних обставин.

У політичній філософії є поняття „рації держави". Це дослівний переклад італійського виразу епохи Відродження „ragione dello stato" (у сучасній італійській - „ragion di stato"), яке згодом дало французький відповідник „raison d'tat", чи англійський „reason of state". Це поняття бере початок у писаннях таких двох політичних філософів італійського Ренесансу, як Ніколо Мак'явелі (1469-1527) та Франческо Ґвічардіні (1483-1540). Рація держави чи, краще сказати, логіка влади – це філософія і практика політичних дій, заснованих на осмисленні політиком власного інтересу і спрямованих на здобуття, збереження і зміцнення владного становища. Владне становище – ось ключ до розуміння рації держави. Спочатку слова stato, tat вживалися у складі цього сполучення саме у своєму первинному значенні „становище, стан" і лише згодом розвинули інше значення „держава". Це уможливило ототожнення абсолютного монарха з державою, яке вокалізував король Франції Людовік XIУ у славетному „Держава – це я" (L'tat c'est moi).

Логіка влади не мотивується ідеалістичними почуттями громадянина чи патріота, а насамперед голим і холодним прагненням утримати і максималізувати своє привілейоване суспільне становище, перекласти його у гроші, ресурси, вплив та престиж. Вона є першим серед мотиваторів поведінки політичних діячів, підпорядковуючи собі їхню тактику, риторику, – все, що в їхніх діях має потенціял політичного наслідку. Згідно з теорією логіки влади, серед мотиваторів поведінки політика немає міркувань патріотизму, громадянского обов'язку чи суспільного блага. Натомість у центрі голий особистий інтерес, скрайній індивідулізм та примітивний еґоїзм частіше всього камуфльований риторикою турботи про загальне благо.

Політична еліта незалежної України виросла з еліти совєтської чи то у прямому понятті збереження суспільного статусу за такими діячами, як Кравчук, Кучма, Марчук, Симоненко, Мороз, чи у понятті збереження менталітету, властивого для гомо-совєтікуса, як у випадку діячів на кшталт Медведчука, Литвина, Томенка чи Білозір. Ця нова-стара еліта відчайдушно потребувала політичної леґітимізації, виправдання своїх претензій на керування суспільством. Якщо нову ідеологію українського державництва їй треба було освоювати, то мова нової держави вже була готовою до вжитку. Її лише належало зробити державною. Виняткова здатність української бути леґітимізатором нової держави випливає не з якохось її особливих переваг – багатства чи „солов'їности". Просто вона об'єктивно створює новий політико-культурний дискурс, який суверенізує, відділяє українську політику від імперської російської. Цієї якости не має російська мова. Отримавши державний статус, вона навпаки робила б політичний дискурс України легко проникним і краще керованим з Москви.

Вербалізуючи свій питомий політичний дискурс, українська мова створює для політики умови, коли щоб грати в політичному полі України, зовнішні чинники змушені приймати правила дискурсивної і політичної поведінки, які пишуться у Києві, а не в Москві. Це згори надає українській еліті значну перевагу на власному ґрунті і ставить її поза конкуренцією. Для української еліти створення питомо українського комунікативного простору цікаве не якимись ідеалістичними прагненнями відновити історичну справедливість на користь покривдженої мови. Воно насамперед цікаве їй як дієвий спосіб створення власних правил гри, написаних нею самою, про себе, й „під себе" для звільнення від контролю і впливу Москви.

Для українських еліт незалежність України була і лишається привабливою в тій мірі, у якій вона узаконює їх самих і їхні зазіхання на неподільне керівництво суспільством. У цьому погляді на україн-

(Закінчення на стор. 23)

Про автора:

Юрій Шевчук, викладач української мови та культури у Колюмбійському університеті, член НТШ-А. 1987 року захистив дисертацію в Київському університеті. У США здобув другу освіту – маґістер політології. Упродовж кількох років викладав англійську мову в Рівному. З 1990 року – викладач Літньої школи українознавства при Гарвардському університеті. Перекладач та журналіст.

Про можливість перехресної реєстрації на українські курси Колюмбійського університету

НЮ-ЙОРК. – Українські курси, запропоновані на Колюмбійському університеті включають мову, історію, літературу та інші ділянки, є відкритими для студентів з інших університетів метрополітального Ню-Йорку крізь перехресну реєстрацію, як також для поодиноких осіб, зацікавлених у продовженні некредитного навчання.

З уваги на існуючі домовлености, студенти останнього року, а також й ті, що закінчили навчання в університеті, з Нюйоркського університету можуть реєструватися прямо у їхній школі на курси української мови в Колюмбії. А кандидати на докторський ступінь з університетів, які є учасниками так званого „Консорціюму Колюмбійського університету" (включаючи New School, New York University, City University of New York, Rutgers University, Princeton University та інші), можуть реєструватися на курси за винятком мовних, отримуючи відповідні схвалення від своєї школи та Колюмбійського університету.

За докладнішими інформаціями стосовно реєстрації на українські курси в Колюмбійському університеті треба сконтактуватися з Діяною Гованською на тел: (212)854-4697 або електронною поштою ukrainianstudies@columbia.edu.

Сторінка в Інтернеті: http://www.harimaninstitute.org/ukrainian_studies_program.html.

Похвала Росії за її злочин в Чечні

4 травня впливова газета „Нью-Йорк Таймс" подала на першій сторінці ілюстровану статтю про відбудову Чечні і її столиці після тривалої руйнівної війни, котра ще не закінчена. На провідній світлині показано відбудовану церкву РПЦ Московського патріярхату в місті Грозному, за якою темніють руїни житла. І ця світлина дуже показова для злочину, що діється в Чечні. Не житло, не лікарні, не школи відбудовує Росія у державі, яку покарала війною за проголошення незалежнсти, а свою служницю – церкву, хоча чеченці православними ніколи не були.

Нинішня, так звана друга війна Росії у Чечні насправді є не другою, а тільки продовженням агресії Росії на Північному Кавказі, який вона почала здобувати силою на початку XIX століття. У 1834 році чеченці під проводом Шаміля стали на бій з північним окупантом, воювали 25 років і були підкорені ціною великих жертв. У перші роки більшовицької влади червоне військо знову залило кров'ю мрії чеченців про незалежність. У 1944 році Сталін виселив чеченців з їхніх земель і ліквідував чеченську автономію. Розпад СССР створив нагоду поневоленому народові проголосити незалежну республіку Ічкерія. Але Москва не могла з цим погодитися і в грудні 1993 року утворила на терені Чечні маріонетковий „Тимчасовий уряд", який російською зброєю почав громадянську війну проти законного уряду Дж. Дудаєва. Війна успіху не мала і в 1994 році 40 російських танків за підтримки піхоти увійшли в Грозний, де були знищені чеченцями.

Назрівала велика війна. 11 грудня 1994 року російське військо з трьох напрямів увійшло в незалежну Чечню-Ічкерію і почало з боями просуватися до столиці. 31 грудня Грозний був оточений з трьох боків і 250 панцерних машин рушили на його штурм. Генерали обіцяли вже 1 січня підкорити столицю. Але чеченці мужньо боронили місто. Значна частина танків була знищена, понад 1.5 тисячі вояків вбито. Тоді генерали перейшли від штурму міста до його знищення з літаків і гармат. Станом на 26 січня вони вже контролювали чверть міста, бої тривали, але 6 березня 1995 року чеченське військо на чолі з Ш. Басаєвим відійшло з міста в гори і перейшло до партизанської війни, котра триває й досі. Другу чеченську війну після нетривалого перемир'я розпочав нинішній президент Росії В. Путін, щоб війною відвернути увагу населення від численних негараздів в самій Росії.

Придушення Росією малої незалежної держави (до початку війни у Чечні проживало близько мільйона осіб, з яких третину становили росіяни) обернулося для підкореного народу великим лихом. Передовсім окупанти вдалися до каральних акцій – винищення цілих поселень, масових вбивств, тортур і знущань. Війна зруйнувала соціяльно-економічний устрій Ічкерії, позбавила людей праці і заробітку, житла і освіти, медичної допомоги, одягу і харчів.

Відомий російський політик-демократ Григорій Явлінський ще в 2004 році заявляв в російській „Новій газеті": „Чеченська війна руйнує Росію. 15 років політики винищення, приборкання, обману, притискування народу Чечні не можуть не мати трагічних наслідків. Необхідне негайне припинення безчинств силових структур – тортур, знущань, вбивств, каральних акцій. Провідна справа – створювати для Росії друзів на Кавказі, а не нових ворогів". Його заклик не був почутий ні в Росії, ні в світі, який Москва дурить байками про свою боротьбу з „міжнародним тероризмом".

Трагедія Чечні має стати застереженням для усіх країн, які усе ще уважають Росію демократичною державою і не бачать явних проявів її імперської політики.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про день, який ми колись не святкували

Напевно, багато хто з читачів здивується, що саме має на думці О-КА, даючи такий доволі дивний заголовок до цьоготижневої своєї рубрики. А це, хай не буде воно дивним для теперішніх молодих людей – День Матері. Сьогодні це загально прийняте свято, що його відзначають усі у другу неділю травня (а може раніше – хай мене мої однолітки та дещо старіші спростують, якщо я помиляюся...). Але ще пів століття тому святкування зовсім не було таким самозрозумілим як Свято Матері і його у нас не „святкували".

Цей гарний та так потрібний звичай прийшов до нас зі західніх країн, а тепер є так ясним і загально прийнятим, як у цілому західньому світі. Ми „запозичили" свято та прийняли немов своє і тепер важко уявити собі, щоб була яка-небудь українська родина, яка його в якийсь спосіб не відзначає.

Але коли пригадаю собі тепер своє дитинство та звичаї і різні „свята", що були справді традиційними і загально прийнятими – ніяк не можу пригадати, щоб серед них була оця друга неділя травня особливо відзначувана, як „день матері", з побажаннями власній матері та усім іншим, з відповідними статтями в нашій пресі, поезіями та традиційними „віршиками" наймолодших дітей в родині, з квітами та ще і з Богослужбами.

Цей такий гарний та зворушливий звичай ми прийняли правдоподібно у двадцятих роках минулого століття зі Заходу та добре зробили, бо важко уявити собі більше зворушливий і потрібний звичай, як особливе відзначення усіх матерів, а своєї – особливо.

Правда, культ матері, її значення в українській родині завжди був добре відомий та практикований, але не у такій загальній формі, як сьогодні. Однак на так широкий розголос і з такими приготуваннями і святкуваннями він колись у нас таки не був практикований, а передусім не був навіть відомий.

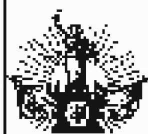
Серед численних звичаїв, навичок чи „мод", що із роками український нарід вивчив і прийняв із інших країн – відзначування Дня Матері, із усіми відповідними чи підшуканими звичаями це „щось", що справді було гідне і є до наслідування та продовжування.

Думаю, що будуть зі мною в цьому згідні усі матері, але також усі діти, яким це дає можливість вшанувати свою матір, вклонитися її низько та подякувати за все, що вона зробила для кожного із нас. Ба, тут ми можемо, здається, згідно подякувати усім українським матерям, не лише нашим рідним, за те, що вони зробили і роблять для нашої Батьківщини – України.

І саме їх – ми можемо та повинні у цю другу неділю травня згадувати „незлим тихим словом", а до того із оцим теплим почуттям скільки ми їм і скільки наші попередні покоління завдячують та скільки вони роблять і зробили не тільки для своїх дітей, але і для України.

Сьогодні, коли ми усі стоїмо перед черговим святом Матері, хай наші думки і молитви підуть не лише до наших нам найближчих, але для тієї, яку називаємо також матір'ю, до нашої батьківщини, яку навчили любити саме ці, які привели нас на світ.

О-КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

— SVOBODA —

Головний редактор – Ірена Яросевич

Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00 [illegible] – $65.00; [illegible]

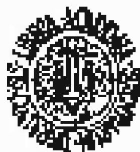
$45.00 [illegible] – $90.00; [illegible] – $1.00.

[illegible]

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Директор видань	– д-р Володимир Прохоренко e-mail: prochorenko@unamember.com	(973) 292-9800 дод. 3034
Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пендзьола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує громадянство

на доповідь

МИКОЛИ ГОРБАЛЯ

дисидента-шістдесятника, поета, засновника Київського товариства „Лемківщина", соліста чоловічого вокального гурту „Лемки Києва"

на тему:

„Доля виселенців Закерзоння в Україні: політичні та духовні аспекти"

Вступне слово виголосить проф. **ОЛЕКСА БІЛАНЮК**

Доповідь відбудеться:

в неділю, 21 травня 2006 р. о год. 2-ій по пол. в приміщенні УВАН: 206 West 100th St., New York, N.Y. 10025 Тел.: (212) 222-1866

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

З листа: „Україні бракує національного провідника"

Мешканець Луцька пише до мене: „Біда України, що немає харизматичного провідника, який зміг би об'єднати націю. Бандитсько-злодійське підприємництво ніколи не буде працювати на державу, на народ і, як результат, може статися деґрадація нації, занепад духовности та моралі. Трагедія полягає в тому, що відбувся розрив культурного і морального ланцюга тоді, коли була зруйнована комуністична мораль, а на її місце не було нічого запропоновано, крім світового паскудства та розпусти, яке віднаходили на закордонних смітниках. Молодь в той час всмоктувала все це, як губка воду, і вірила, що так треба жити, бо так живуть за кордоном – відпочивають та розважаються. Ніхто фактично нічого не знав і не бачив, бо всі жили в зоні, огородженій колючим дротом. Ніхто не знайомив і не показував, що там тяжко і чесно працюють і все життя вчаться, підвищують свої кваліфікації. Жаль, що така наша перспектива – бути сировинним додатком Европи з дешевою робочою силою".

Цей уривок з листа засвідчує велике непорозуміння і інакше сприйняття реальности. Автор листа вірить, що харизматичний провідник все поправить. Може видатися, що автор листа жалкує за комуністичною мораллю і осуджує Захід. Але насправді українська молодь таки не повинна сліпо копіювати життя в західних країнах, а брати з них усе корисне згідно засади „і чужого навчайтесь, і свого не цурайтесь".

Божена Ольшанівська,
Нюарк, Н. Дж.

Підпис під світлиною – документ часу

Чиста іронія, що в одному і тому самому числі „Свободи", від 3 лютого 2006 року, появилися обидві вістки – „Хто є хто на світлинах?" і репортаж зі світлиною, на якій не написано, хто є хто. Перша вістка признає, що групова світлина, на якій не ототожнені всі присутні, не має історичної вартости, бо тепер, по десятиліттях, Вам довелося розшукувати ще уцілілих, щоб дізнатися, хто зображений на архівній світлині. На жаль, цієї науки не застосовано до світлини від 3 лютого 2006 р. За кількадесять літ і та світлина буде вже „архівною", а дослідники історії розпитуватимуть ще уцілілих старих людей – хто ті „керівники громади...", що стоять там зліва направо? Зрештою, навіть сьогодні більшість читачів не назвала б усіх присутніх на тій світлині.

Пишу про це, бо в нашій пресі таке неототожнення людей на світлинах є радше правилом, ніж винятком.

Д-р Орест Попович,
Говел, Н. Дж.

Від редакції: Дякуємо д-рові О. Поповичу і за його зауваження. Не можемо звітуватися за іншу пресу, хоч в нашій газеті неуточнення і помилки бувають, але не є правилом. Але головне є те, що газети не можуть вигадувати ім'я і прізвище. Те, що нам надсилають, з тим ми працюємо. Тому ще раз просимо, щоб наші читачі надсилали нам фотографії разом із підписами на українській мові.

Зауваження до авіокомпанії „Аеросвіт"

Я летів з Варшави до Києва 5 квітня і з Києва до Варшави – 26 квітня. Мене загалом задовольнило обслуговування компанії „Аеросвіт". Єдине, що мене неприємно вразило, що при великому виборі преси, яка пропонувалася на борту англійською, польською і російською мовами, мені та іншим пасажирам не було запропоновано жодної газети або журналу українською мовою. Я звернувся з запитанням до стюардеси під час першого лету: „Чому нам не запропоновано жодного видання українською?". Вона нічого не змогла відповісти і лише потиснула плечами.

Сподіваюся, що мені просто не пощастило у той день, що сталося якесь прикре виключення з правил „Аеросвіту". Інакшого пояснення, чому на українських авіолініях не пропонується преса українською мовою, я не знаходжу.

Станіслав Настенко,
Едмонтон, Канада

* * *

З великим захопленням і цікавістю читаю статті у „Свободі" особливо на теми про давноминуле. 7 квітня редактор Л. Хмельковський в статті „Аеросвіт" будує повітряні мости" описав працю і діяльність цієї авіокомпанії. Але нічого не сказав, чи авіокомпанія „Аеросвіт" дійсно українська? Чи працівники представництва розмовляють, урядують українською мовою? Сумніваюсь...

Представник „Аеросвіту" в США Микола Кравець розмовляє англійською, французькою і російською мовами, а українською?

Шановний Левко Хмельковський „забув" сказати М. Кравцю, що пасажири, які користувалися аеролінією „Аеросвіту", нарікали на відсутність в літаку літератури українською мовою (газет, журналів), обслуговуючий персонал розмовляв лише російською мовою. Тому бажаючі відвідати Україну користуються авіолініями інших країн, а не „Аеросвіту". Прикро.

Михайло Семенець,
Гемлін, Н. Й.

При відвідуванні представництва „Аеросвіту" в Ню-Йорку я переконався, що офіційною мовою в цій установі є англійська, але працівники говорили зі мною українською мовою. Для генерального представника авіокомпанії в США Миколи Кравця, який походить з села Кривець на Черкащині, українська мова є рідною, але він вболіває, щоб державною мовою говорили усі працівники компанії.

Л. Хмельковський

Для збереження капіталу треба мати цей капітал

„Збереження капіталу" – це заголовок статті Волтера Прохоренка (*„Свобода", ч. 14*), зі змісту якої „середньостатистична людина" (?!) повинна довідатися, як зберегти свій капітал, щоб був доступний у випадку потреби. На жаль, зміст статті та слова, яких не знайти в жодному словнику, не дають відповіді на питання: як зберегти капітал?

Автор статті подає „два шляхи збереження капіталу: „диверсифікація" та „розподіл активів". На його думку, диверсифікація – „не означає інвестиції в 10 видів акцій 10 різних компаній". Доцільним було б подати, які акції (10) та які компанії (10) автор має на увазі. І далі диверсифікацією, на думку автора, є „захист активів шляхом прийнятної та зваженої страхової політики, інвестицій в різноманітні групи фінансових інструментів, податкове плянування та мінімізація податків на власність та регулярний перегляд заповітів і довіреностей".

Без пояснень окремих варіянтів диверсифікації, зокрема таких, як страхова політика, інвестиція в різноманітні групи фінансових інструментів, мінімізація податків на власність тощо, це справді поняття, як висловлюється автор „для різних консультантів та експертів". Але на початку статті сказано, що інформація подається для „середньостатистичної людини". То кому адресоване „збереження капіталу"?

Слушним є твердження, що найкращим інструментом для збереження капіталу є страхування життя, Однак, і тут є деяка розбіжність. Автор подає, що „іміґранти з України та Східньої Европи страхують себе на невеликі суми, які не захистять активів. З іншого боку, страхування на велику суму може бути марною витратою грошей". Тоді на яку суму треба страхувати своє життя? На мою думку, призначенням страхування на життя для нових еміґрантів, в першу чергу, повинно бути матеріяльне забезпечення родини, коли несподівано помре годувальник (батько), а не капіталу, якого вона не має.

Автор подає кілька родів страхування життя, в тому числі, як окремий варіянт, – „страхування на випадок смерти". Це хіба непорозуміння, бо усі подані роди страхування є на випадок смерти. Варто було б пояснити „універсальне страхування життя (варіянт А та варіянт Б)": яке його призначення, кому і коли треба його придбати. Варто було б подати пояснення дальших слів: „середньостатистична людина", „диверсифікація", „геджові" фонди, фінансові „ф'ючерси" – „конґломерат купонів" – та їх значення для збереження капіталу.

Я не сумніваюся, що Волтер Прохоренко є авторитетом у фінансових питаннях, однак, маю сумніви, чи читачі „Свободи", зокрема нові іміґранти, крім страхування життя, зрозуміють і практично приймуть будь-який диверсифікаційний варіянт для збереження капіталу, якого, правдоподібно, ще не мають.

На мою думку, доцільніше було б подати фахові і авторитетні вияснення страхування життя, яке необхідне кожній родині, і яке найвигідніше і найдешевше можна придбати в наших братських союзах.

Роман Ричок,
Мейплвуд, Н. Дж.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

26-29 травня: 36-та Звичайна Конвенція Українського Народного Союзу

Конвенційний концерт відбудеться в неділю, 28 травня 2006 р., о 2-ій год. дня, на оселі УНСоюзу Союзівка в Кергонксоні, Н. Й.

Програма концерту

Український хор „Думка" з Ню-Йорку

Довголітній час існування однієї хорової мистецької одиниці в діяспорі говорить вже доволі багато. Хор ориґінально створений в 1949 р. як чоловічий хор, а в 1959 році став мішаним. Протягом багатьох років хор співав на численних концертах для української та іншої публіки на територіях Америки, Канади та Европи. Найцікавіше їхнє осягнення було під час турне в Україні в 1990 році, де їхні концерти були дуже успішними у Львові, Києві та Полтаві і де вони мали шану співати спільно з київським хором „Думка". Першим керівником хору був Л. Крушельницький, потім – багато інших, а тепер – від 1991 року дириґентуру перебрав Василь Гречинський. Теперішній керівник В. Гречинський викладав дириґентуру у Львівській консерваторії та був керівником львівського театру.

Андрій Стасів

Оля Фриз

Український народний ансамбль „Черес"

Олег Чмир – баритон, оперовий співак

Баритон Олег Чмир за роки професійної кар'єри співав у театрах і концертних залях України, Росії, Польщі, Франції, Німеччини, Данії, Норвеґії, Еспанії та США. Маестро О. Чмир закінчив консерваторію в Москві, де отримав докторат з співу. Він виступав як головний соліст „New Jersey State Opera" та є професором співу при „Morris County College in NJ". Олег Чмир був переможцем багатьох змагань, а останньо отримав визначну нагороду – Указом Президента України йому присвоєно звання „Заслужений артист України".

Маріян Підвірний – скрипаль

Скрипаль Маріян Підвірний народжений у Львові, Україна, закінчив музичні студії при Львівському університеті. Мав турне по цілій Україні та Европі та виступав як соліст в ансамблі Івана Агратуна. Маріян Підвірний виступає в Америці, останньо – на приватних концертах для визначних гостей як Генрі Кісінжер, губернатор Джордж Патакі та інших.

Український танцювальний ансамбль з Ню-Йорку – „Сизокрилі"

В 1989 році Рома Прийма-Богачевська організувала український танцювальний ансамбль „Сизокрилі". „Сизокрилі" здобули статус як один з найкращих в світі українських народних танцювальних ансамблів. В репертуарі прими-балерини Роми Прийми-Богачевської було багато сучасних тем як „Вибух Чорнобиля", вбивство Володимира Івасюка та останньо – терористичний напад на США у вересні 2001 року. Протеже Роми Прийми – Андрій Цибик перебрав артистичний напрям ансамблю. Вияв душі українського танцю видно в їхніх клясичних, народних та сучасних хореоґрафіях.

Конвенційний бенкет відбудеться у неділю, 28 травня 2006 р., коктейль – о 6-ій веч., бенкет о 7:30 веч., на оселі УНСоюзу Союзівка, Кергонксон, Н. Й.

Програма бенкету

Святослава Качарай заспіває гимн УНСоюзу

Головна промова під час бенкету – Посол України у США д-р Олег Шамшур. Визначні гості виголосять привіти: Владика Павло Хомницький – Єпископ Стемфордської Єпархії; Постійний представник України до ООН, Посол Валерій Кучинський; Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко. Розважальна частина – Оля Фриз і Андрій Стасів – дует.

Квитки у ціні 50 дол. до набуття на Союзівці до 25 травня 2006 р. У справі додаткових інформацій просимо телефонувати на Союзівку: (845) 626-5641.

Святослава Качарай

Квитки на бенкет (50 дол.) просимо замовити до 25 травня. Квитки на концерт можна отримати при дверях – 10 дол. Конвенційний комітет 36-ої Конвенції УНСоюзу вітає гостей на концерті і бенкеті!

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Тижневик „Свобода" – трибуна для кожного

Вже стало звичаєм, що читачі „Свободи" охоче пишуть до редакції про різні особисті проблеми. Звісно, редакція не уповноважена розстежувати кожний випадок, прикрий для наших читачів, але щиро співчуває їм і дякує за довіру. Наш постійний дописувач **Дмитро Пожоджук** з Космача Івано-Франківської области пише про те, що працівники місцевої пошти читають листи до нього та інших адресатів, причому потім помилково вкладають прочитані листи у невластиві конверти. Його також дивує, що при доставленні кореспонденції листоноші пропонують адресатам купити у них пральні порошки, мило, макарони, риж та інше. Що ж, кожен край має свій звичай...

Читач з Каліфорнії (прізвище відоме редакції) повідомляє, що першою людиною, яка облетіла довкола Землі в космічному кораблі був не Юрій Гагарін, а харків'янин Володимир Коваленко (а може – Бондаренко), але він загинув у тому леті і похований в Харкові на Филиповському кладовищі. Його могилу відвідували Юрій Гагарін, Леонов, Попович, інші космонавти. На кутах огорожі його могили зображені ракети. Автор листа вважає, що іменем цього летуна слід назвати вулицю у Харкові.

Олександер Галкин з Охтирки на Сумщині переслав копії документів кандидата на посаду міського голови Петра Рекала, який оскаржує результат недавніх виборів.

Євген Іванків з Чикаго в аналітичній статті „Польський президент у 'польському' Львові" висловлює незгоду з квітневою візитою президента Польщі Лєха Качинського до Львова на 350-річчя обітниці у 1656 році короля Яна Казиміра визволити Польщу від шведської навали. Автор вважає, що ця візита і саме відзначення історичної події минулого мають створити ілюзію „польськости" Львова. Автор статті пише: „Дуже дивно, що ця польська релігійно-політична антиукраїнська фарса знайшла підтримку у Ватикані і удостоїлася навіть папського благословенства". **Ярослав Стех** з Канади надіслав велику за обсягом статтю „Роздуми напередодні IV Світового форуму українців в Києві", в якій зокрема пише і про візиту Лєха Качинського до Львова: „В тому нічого поганого немає, коли між Польщею і Україною починають все тісніше налагоджуватись партнерські взаємини, але треба, щоб у селах і містечках Польщі теж квітло українське життя".

Д-р Василь Рождественський з Вудгейвену, Миш., розглядає сучасне становище України з точки зору медичного фахівця. Він вважає, що український народ переживає так званий розлад психо-травматичного стресу після тривалого періоду трагедій комуністичного режиму. Саме цим пояснює лікар непримиренну ворожнечу вояків Червоної армії та їхніх нащадків стосовно учасників визвольної боротьби з українських національних формацій.

Катерина Кричевська з Каліфорнії прислала копію надрукованого в київській газеті „Слово 'Просвіти" інтерв'ю історика Дмитра Малакова з приводу виборів Верховної Ради. Він вважає, що народні депутати більше піклуються про особисті блага, ніж про державне будівництво, забезпечуючи собі вищі платні, кращі помешкання, а у парляменті влаштовуючи бешкети.

Історик–архівіст **Володимир Рожко** з Луцька в статті „Козацькі могили – місце прощ і осередок національного духу" повертається до проблем, пов'язаних з заповідником у Берестечку.

Роман Волчук з Джерзі Сити, Н. Дж., прислав копію свого листа-відгуку на статтю в американському журналі „Інжінерінґ Нюс Рекорд", де у червні 1986 року була спроба применшити наслідки Чорнобильської аварії. Вже тоді Роман Волчук застерігав суспільство від такої зневаги.

Проблемі Чорнобиля присвячене звернення **Постійної конференції українських православних єпископів поза межами України**, які застерігають, що досягнення науки і технології мають служити добробуту людства, а не його знищенню.

Василь Марущак з Кліфтону, Н. Дж., прислав відбиток статті Марії Паньків „Хто ми?" з газети „Наше слово" (Польща). У статті пропонується перевидати книгу Юрія Канигіна „Віхи священної історії. Русь-Україна" чужинськими мовами світу, щоб люди дізналися про прадавні корені української нації.

Президент АГРУ **Божена Ольшанівська** з Нюарку, Н. Дж., в листі докоряє тим конгресменам США, які виступали проти скасування поправки Веніка–Джексона.

Д-р Олександер Мороз прислав копію статті „Українці віддають перевагу протесту, а не творенню", з якою Олександер Розумний виступив 28 жовтня 2003 року в газеті „Днєпр вєчєрній" у Дніпропетровську. Стаття присвячена перебуванню д-ра О. Мороза в цьому місті.

Д-р О. Мороз також написав до редакції про видання в Києві (2004 р.) книжки Г. Гарднера „Множинні інтелекти", за якою варто провести наукову конференцію кількох університетів.

Д-р Іван Гвозда з Сиракюз, Н. Й., прислав відбиток статті Олександри Мороз зі Львова до 150-річчя написання Шевченкового „Заповіту", надрукованої в „Нашому слові" в березні 1996 року.

Микола Глуз з Хорватії прислав місцеву газету „Культура" з публікацєю про Україну.

В кількох листах є повідомлення про новини громадського життя. **Катерина Мицьо** з Лонґ Айленду, Н. Й., пише про річні збори 42-го відділу ООЧСУ, які залишили головою відділу Дмитра Трояновського. **Тетяна Курінна** написала про завершення в Києві загальнонаціональної програми „Людина року" в номінації „Меценат року" і назвала її переможця – Вадима Рабіновича.

Священик **о. Володимир Сампара** з Тернополя закликає земляків допомогти в будівництві церкви при обласній психоневрологічній лікарні, де перебуває тисяча хворих. Адреса церкви: *вул. Тролейбусна, 14, Тернопіль, UKRAINE*

Надійшли також повідомлення про наступні імпрези. **Методій Борецький** з Філядельфії повідомив, що в ході підготування до Дня незалежности України створено комітет, до якого увійшли представники ряду громадських організацій. **Пресова служба УВУ** повідомляє з Мюнхену, що влітку має відбутися телевізійний перегляд фільму про 85-річчя університету. Також від 8 травня до 28 липня в університеті триватиме новий літній семестр.

Іван Івахів з Денверу, Кольорадо, шукає літніх курсів з української мови для свого онука.

Координатор Чортківського районного товариства інвалідів „Надія" **Юлія Курська** просить через газету подякувати усім, хто піклується про це товариство.

Кілька листів стосуються самого тижневика. **Катерина Васильченко** з Мишигену пише, що любить читати цікаві статті проф. Дмитра Степовика, а відомий колекціонер **Андрій Дáріян Сольчаник** з Пенсильванії дякує за повідомлення про його книжку „Християнство в Україні". **Семен Кобасовський** з Рочестеру, Н. Й., просить по можливості друкувати газету більшими літерами, щоб „старші віком могли читати таку славну газету „Свободу". **Лев Іваськів** з Філядельфії радить писати не США, а ЗСА, також зауважує, що в газеті було „початковий клас" і „за участі представників", тоді як треба писати „кляса" і „з участю". Також в статті „Збереження капіталу" згадано „страхування", тоді як треба „забезпечення".

Усім, хто уважно читає „Свободу" і піклується про її видання, редакція щиро дякує.

Плян розвитку для України

Кілька мільйонів українців виконують за кордоном найгірші, тяжкі роботи за малу плату. Переважно це висококваліфіковані люди з вищою освітою, які потребують підтримки від держави, щоб отримати капітал на розбудову підприємництва.

Ми, українці, маємо подивитися на малу Ірляндію, де уряд у 1955 зроці започаткував державну програму розвитку. Це були три точки – нові підприємці не будуть платити податків державі п'ять років; якщо грошовий вкладник хоче побудувати робітню чи фабрику, держава дає гектар землі безкоштовно; новий вкладник грошей мусить затруднити щонайменше 10 громадян цієї держави на п'ять років, і тоді земля після п'яти років стане його власністю. Ця система повинна б бути вжита в Україні.

Ця програма насамперед може бути застосована в західніх областях України, де багато людей не мають постійної праці. Тут можна закладати виробництво взуття, одягу. Китай став світовою потугою і почав шити штани і сорочки для цілого світу, чому не може Україна вийти на такий рівень?

Юрій Кравчук,
Вільмінґтон, Делавер

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відзначено 20-річчя Чорнобильської трагедії - не забудемо лихо!

Зліва: Ру Беріман промовляє в Норт Порті на відзначенні 20-річчя катастрофи, далі – Левко Клос, Дарія Томашоська, Ненсі Возній, Атанас Кобрин.

НОРТ-ПОРТ, Фла. – Понад 150 українців західньо-південної Фльориди зібралися у Ветеранському парку, щоб гідно відзначити 20-ті роковини Чорнобильської катастрофи.

При відкритому вівтарі парох Українського католицького собору Входу в Храм Пресвятої Богородиці о. Северин Ковалишин і парох Української православної церкви св. Андрія, протопресвітер о. Михайло Борисенко відправили соборну Панахиду за спокій тих безвинних душ, які загинули внаслідок вибуху, та за тих, що терплять наслідки радіоактивної смертельної хмари, яка 20 років тому нависла над Києвом та Україною.

Дарія Томашоська, голова комітету з відзначення трагедії Чорнобиля, відкрила програму, вітаючи урядників Норт Порту – Ру Берімана, Барбару Ґрос, Фреда Тавера, Річарда Лакгарта, Алберта Белінфанта, Джіма Блучера та Левка Клоса.

Головний комісіонер Ру Беріман зачитав проклямацію, надану містом, про Тиждень відзначення трагедії Чорнобиля (23-30 квітня ц. р.). Фред Тавер відмітив душевну силу українського народу, який від 1930-их років потерпів і пережив Голодомор, штучно вчинений Й. Сталіним, німецьку окупацію, російський і совєтським імперіялізм, а в 1986 році – Чорнобильську катастрофу.

Об'єднаний хор під проводом Любови Добровольської-Інґрам заспівав „Отче Наш" і „Боже Великий Єдиний".

Мирон Наваринський, голова Громадського комітету, котрий об'єднує 14 місцевих організацій і який влаштував відзначення 20-ої річниці Чорнобильської трагедії, в своєму заключному слові подякував програмовому комітету, гостям та всім присутнім, що так численно прийшли, щоб відзначити 20-річчя Чорнобильської катастрофи. На кінець всі присутні спонтанно заспівали „Боже, благослови Америку".

Ліда Білоус

ҐЛЕН-СПЕЙ, Н. Й. – З ініціятиви Софії Мартинець, голови Громадського комітету, міська рада міста Лямберлянда на своєму засіданні 12 квітня одноголосно затвердила проклямацію на відзначення 20-ої річниці Чорнобильської аварії. В цій проклямації уряд міста висловлює своє стурбування трагічними наслідками катастрофи, що так від'ємно позначилася на житті мільйонів людей. Міська рада висловлює співчуття жертвам варії і закликає всі медичні, наукові і громадські установи зосередити їхню увагу на кращому дослідженні охорони людства перед подібними трагедіями, схвалює підтримку уряду США та інших країн, подану Україні.

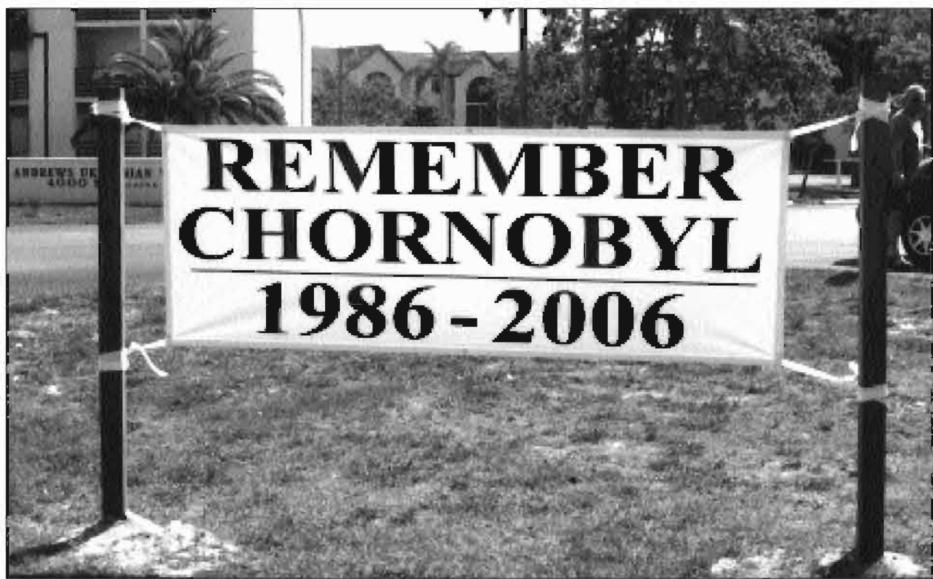
Рівночасно міський уряд на чолі з посадником Джаном ЛіҐресі проголосив 23-30 квітня Тижнем пам'яті Чорнобиля та закликав мешканців міста приєднатися до вшанування цієї сумної річниці.

В середу, 26 квітня, Софія Мартинець провела дві лекції про Чорнобильську трагедію для студентів старших кляс школи в Елдреді. Дбайливо і змістовно підготовлені виклади дали змогу студентам, які може і небагато знали про події, що сталися 20 років тому, довідатися про Україну, зокрема про це лихо, яке її навістило. Студенти задавали запитання, на які відповідала Софія Мартинець. Також студенти оглянули численні світлини з Чорнобиля – з колекції викладача. Шкільна влада висловила подяку за лекції.

В Українській католицькій церкві св. Володимира, в суботу, 29 квітня, о. Марко Гірняк відправив Літургію, закінчуючи Панахидою за загиблих у Чорнобилі.

У своїй проповіді, присвяченій цій сумній річниці, о. Марко просив Господа наділити душі погиблих у Чорнобилі особливими ласками та прийняти їх до Божої оселі, де всі святі спочивають, бо вони віддали своє життя, рятуючи інших.

Богдан Кандюк

Плякат у Норт Порті в пам'ять Чорнобиля.

Зліва: Любов Добровольська-Інґрам, о. Северин Ковалишин, Левко Клос, Ру Беріман, протопресвітер о. Михайло Борисенко, Ричард Лакгарт, Альберто Белінфантей, Барбара Ґрос, Джим Блучер, Мирон Наваринський, Фред Тауер, Дарія Томашоська в Норт Порті.

САКРАМЕНТО. – 24 квітня місцева українська радіопрограма подала інформацію про Чорнобильську трагедію, яку зачитала ведуча О. Олійник. Прозвучав твір у виконанні Люби Олендій „Зоною назвали мій родимий край..." У Сан-Франсіско 28 квітня, у приміщенні Генерального консульства України було вшановано пам'ять жертв найбільшої ядерної катастрофи, яка сталася в Україні 26 квітня 1986 року.

Гості Генерального консульства оглянули виставку фотографій, переглянули фільм „Звір спить" та технічний фільм про будівництво саркофагу в майбутньому.

Священики двох українських церков – оо. Олексій Лимонченко та Петро Дячок звершили Божу Службу і Панахиду за упокій загиблих та страждаючих синів і дочок України та інших народів, що потерпіли і донині терплять через хвороби від ушкодження радіяцією. Память загиблих вшанували хвилиною мовчання.

Генеральний консул Микола Точицький відкрив урочисту частину, розповів про тяжкі моральні і матеріяльні наслідки ви-

(Закінчення на стор. 11)

Панахида по жертвах Чорнобиля в Сан-Франсіско

Відзначено...

(Закінчення зі стор. 10)

буху для України, що вилилися у тисячі людських жертв та великі суми грошей. „Думу про Чорнобильське село" авторства Юрія Олійника та Олекси Гай-Головка і „На Чорнобиль журавлі летіли" О. Білаша на слова Д. Павличка виконала бандуристка Оля Герасименко-Олійник. На вечорі була також присутня Олена Змушко – працівник охорони здоров'я з Білорусі, яка сама є жертвою радіяційного забруднення, що пішло на Білорусь, і авторкою фільму про Чорнобиль. Вона поділилася з присутніми своїми невеселими враженнями від перебування у радіяційно-забруднених краях Білорусі. Виставку було вирішено влаштувати й в Сакраменто, щоб усі бажаючі могли ознайомитися з маштабами тієї трагедії, яка сталася в Україні.

30 квітня Панахида була відправлена у Сакраменто – в Українській греко-католицькій церкві (о. Петро Дячок). В Першій українській церкві християн віри євангельської (пастор А. Гримайло) була звершена молитва за Божу поміч страждаючим та щоб Бог уберіг Україну і інші народи від подібних трагедій. Вечір пам'яті „20 років Чорнобильської катастрофи" відбудеться в Сакраменто 13 травня в приміщенні цієї євангельської церкви (6300 Madison Ave., Carmichael, CA 95608), де з доповіддю виступить Генеральний консул України Микола Точицький.

Леонтій Таубе

„Думу про Чорнобильське село" виконує в Сан Франсіско бандуристка Оля Герасименко-Олійник.

Шановні матері, вітаємо Вас з святом 14 травня - Днем Матері!

14 травня в США і багатьох інших країнах світу відзначається День Матері. Це свято прийшло також у Незалежну Україну. Квіти, подарунки, теплі вітання стали виявом великої поваги і вдячности матерям за дар життя і велику повсякденну турботу про кожного з нас.

Діма

Травень

Смараґдом дорогим
Блищать на сонці трави,
Між ваблячих квіток
Я погляд свій гублю...
Про весну весело
Співає в лісі травень.
Я серцем радісним
Пісні його ловлю.
Під поцілунками
Травневого проміння
Мов позолочені і села і міста...
І залишається
блискучим ластовинням
Усмішка сонця
На траві, що пророста.

На поклін до матері Тараса Шевченка

Президент України Віктор Ющенко і його син Тарас 15 квітня відвідали село Моринці на Черкащині, де народився Тарас Шевченко, побували в музейному комплексі „Національний заповідник „Батьківщина Тараса Шевченка" (на фото зліва), але передовсім принесли квіти до пам'ятника матері Тараса Шевченка – Катерині.

Фото: УНІАН

Паломництво до духовного осередку УПЦ в США

БАВНД-БРУК, Н. Дж. – 29-30 квітня до осередку Української Православної Церкви в США прибуло близько чотирьох тисяч паломників. Це була пора поділитись Доброю новиною зі спочилими родичами, друзями та цілим осередком при церкві-пам'ятнику та цвинтарі св. ап. Андрія. Цьогорічні церковні відправи зосереджували увагу учасників прощі на святости людського життя поминанням жертв найбільшої в світі атомної катастрофи, що трапилася в Чорнобилі 26 квітня 1986 р. Архиєпископ Всеволод, правлячий архиєрей Західньої епархії УПЦ в США, присвятив роздумам про цю трагічну подію частину своєї проповіді. Антоній, Архиєпископ Нюйоркський і Вашінґтонський, промовляючи до зібраних, закликав їх плекати поміж собою мир і любов у часі, коли Церква святкує Світле Воскресіння Христове. Владика привітав зібраних від імені Митрополита УПЦ в США і в діяспорі Константина, який через недугу не зміг взяти участи у прощі.

Після Літургії Владика Антоній і Владика Всеволод, в супроводі духовенства і українсько-американських ветеранів, очолили хресний хід до Центрального хреста на цвинтарі, де відправлена була Панахида за спокій душ жертв сталінського Голодомору, за жертви Чорнобиля, за тих, хто поклав своє життя за волю Америки і України.

Після Панахиди процесія перейшла до Мавзолею св. Воскресіння, у крипті якого знаходиться гробівець Мстислава I, Патріярха Київського і всієї України. Тут було відслужено Панахиду за спокій його душі. Наступну Панахиду очолив Архиєпископ Антоній у присутності членів Об'єднання українських православних сестрицтв на символічній могилі жінок і дітей – жертв Голодомору. Опісля він служив Панахиди-литії на могилах ієрархів і духівників, починаючи з могили Митрополита Іоана (Теодоровича), що був Першоієрархом УПЦ в США протягом 47 років.

о. Даниїл (Зелінський)

Під час поминальної служби в Бавнд-Бруку

Духовенство в дні паломництва

Фестиваль „Українська мозаїка" в Канаді

Грає ансамбль „Дитячі струни"

ЕДМОНТОН, Канада. – 8-9 квітня в залі УНО відбувся дводенний фестиваль „Українська мозаїка". Гості фестивалю подивилися виставку картин українських художників, що проживають в Едмонтоні. Свої твори на виставці представили художники Валерій Семенко, Микола Мельниченко та Ірина Карпенко. Люба Білаш розхвилювала серця жінок сережками і коралями, що як прикраси і обереги можуть зробити кожен день святом. Люба і Федір Цісарі представили вишивку, кераміку, сувеніри і багато іншого, що мають у своєму бюро подорожей у центрі міста. На сцені виступили танцювальні колективи „Зорянка", „Барвінок" (Форт Саскачеван), „Молодше Купало", школи танців „Шумка", „Вірність" і Школа українських танців Едмонтону, танцювальна академія „Ятрань". Потішили своїм мистецтвом ансамбль „Дитячі струни" , зачарував своїм виступом Український католицький молодіжний хор церкви Св. Миколая. Вела програму Люба Бойко-Бел.

Частували гостей члени УНО і ОУК під керівництвом Марусі Гошко. Частиною „Мозаїки" була презентація організації „Діти Чорнобиля", яку підготували Романна Порицька і Дарсі Гулька. У Фонд дітей Чорнобиля на фестивалі було зібрано 1,911 долярів.

Наталя Гриців

Танцювальний колектив „Молодше Купало"

„Міс Союзівка-2005" – Ксеня Гентиш

Минулого року в серпні на Союзівці відбувся традиційний конкурс на звання „Міс Союзівка", у якому перемогла Ксеня Гентиш. Нещодавно до „Свободи" було доставлено фотографії про цю подію, тож тільки тепер ми маємо можливість вмістити у тижневику світлини з конкурсу, але розраховуємо на те, що ніколи не є запізно подати світлини наших гарних дівчат.

„Міс Союзівка" Ксеня Гентиш

Зліва: Наталя Галатин, Даньо Гентиш, Ксеня Гентиш і попередня Міс Союзівка (2004р) Діяна Шмерековська.

Новий етап діяльности ККДУ

ІСТ-ГАНОВЕР, Н. Дж. – Координаційний Комітет Допомоги Україні (ККДУ) провів свої 8-мі загальні збори 12 листопада 2005 року. Головою був обраний Богдан Бурачинський, перший голова ККДУ. До управи увійшли: Орест Темницький – скарбник, Світляна Андрушків – секретар, Богдан Оришкевич і Роман Андрушків – вільні члени. До нової Ради директорів знову вибрано головою Володимира Баранецького, а членами – всіх з уступаючої управи ККДУ та Михайла Гереця і Романа Ричка. Контрольна комісія залишилася під головуванням Василя Сосяка.

Загальні збори уповноважили вибрану управу доповнити вільні пости в управі та упорядкувати членство у Раді директорів. Колишній скарбник Богдан Гайдучок згодився працювати заступником голови ККДУ.

Мета ККДУ, була і є, – сприяти піднесенню національної свідомости українського суспільства в Україні. Комітет багатогранно й успішно працював. Зокрема було здійснено широкі допомогові акції на посилення ефективности Народного Руху України в 1990–91 роках, на підтримку демократичних організацій в Україні під час проведення референдуму 1 грудня 1991 року та виборів у перших роках незалежности. Поважний вплив ККДУ було відчутно в освітньому секторі, коли в співпраці з Міністерством освіти великими тиражами були видані нові „Буквар" та читанки для початкових шкіл, підручники з історії та літератури. Хрестоматійні багатотомні видання з української літератури для університетської молоді також вийшли за фонди, зібрані ККДУ. Були організовані курси українознавства для учителів середніх шкіл й офіцерів-вихователів Збройних сил України. Для відродження традицій ККДУ організував і оплачував поїздки дітей зі східних і південних реґіонів України в Галичину на Різдвяні й Великодні свята. ККДУ допомагав фінансово українській пресі в Україні й був посередником для українських меценатів з Америки і Канади, які фінансували різні корисні проєкти, надавали стипендії, підтримували національні інституції й займалися благодійною діяльністю. Велику допомогу надав ККДУ зубожілим, хворим та літнього віку письменникам.

Про 13-літню працю Комітету можна читати в ілюстрованій книзі „Тобі, Україно", яка є у більшості українських бібліотек США, Канади і України та у членів управ Комітетів допомоги Україні в Америці.

Діяльність ККДУ поетапно мінялася. Спершу, під головуванням Б. Бурачинського та В. Баранецького, велику увагу присвячено розвиткові демократії в Україні. За час головування В. Воловодюка більшість проєктів були освітні та гуманітарні. Восьмі загальні збори ствердили, що тепер настав час, коли потреби України та технологія комунікації радикально змінились. Тому діяспора у своїй активності й жертовності повинна взяти ці зміни до уваги.

Деякі льокальні організації, які співпрацювали з ККДУ, перестали існувати. Все ж таки в діяспорі залишились патріотичні меценати та розвинулись потужні фінансові установи і фундації, які бажають і знаходять можливість допомагати Україні. Податкові закони спонукують їх співпрацювати з такими організаціями, як ККДУ, бо Комітет користується великим довір'ям громади і податкової влади (нещодавно надала йому постійну пільгу як публічно підтримуваної добродійної організації). Крім цього, ККДУ працює на основі статуту, який передбачає участь в розвиткові демократичних принципів, ринкової економіки, національної свідомости, науки, у відродженні культури. І це є підстави діяльности ККДУ.

Управа ККДУ під головуванням Б. Бурачинського ознайомлена з законами та з методами надання ефективної допомоги в Україні

(Закінчення на стор. 22)

50-ті вечорниці „Червоної Калини"

РАТЕРФОРД, Н. Дж. – Кожного року, за тиждень перед початком посту, відбуваються вечорниці „Червоної Калини" – найбільша імпреза в карнаваловому сезоні нюйоркської метрополії. 50-ті вечорниці „Червоної Калини" відбулися 25 лютого в „Sheraton Meadowlands Hotel". Вісім молоденьких дебютанток перший раз виступили перед громадою разом зі своїми ескортами, щоб представитись та офіційно ввійти в громадське життя. На першому дебюті, у 1956 році, ведучі вечорниць – інж. Іван Вінтоняк та від Пласту Евстахія Гойдиш вперше представили гостям дівчат і з того часу презентація дебютанток стала головною атракцією вечорниць. Ще на рідних землях перші вечорниці відбулися в 1920-их роках, а останні – у Львові в 1935 році. На еміґрації від 1956 відбувались вони щорічно. З початку 1970-их років, комбатанти УСС-и та члени видавництва „Червона Калина", які влаштовували вечорниці, звернулись до пластового загону „Червона Калина", щоб допоміг їм в цій щорічній традиції. 1983 року загін „Червона Калина" офіційно перебрав переведення вечорниць і продовжує цю традицію кожного року.

Цього року виступили перед публікою зі своїми ескортами Анна Челак (ескорт Микола Кобрин), Діяна Декайло (ескорт Зенон Галатин), Анастазія Грабовська (ескорт Марко Палцан), Татяна Григорович (ескорт Христофор Ризанов), Марія Кавацюк (ескорт Роман Ковбаснюк), Наталка Кіяшка (ескорт Олекса Макух), Лариса Кобзяр (ескорт Маркіян Вірстюк), Мішель Слота (ескорт Юрій Добрянський). Під звуки пісні „Гей у лузі, червона калина", молоді пари по черзі виходили перед публікою, а Марта і Орест Кебали, ведучі забави, представляли їх.

Марта й Орест Кебали вже 22 роки виконують цю презентацію. В свому привіті вони не забули згадати, що в 2006 р. також припадає 20-та річниця трагедії в Чорнобилі і хоч це сумна річниця, так склалось, що на вечорницях одна з дебютанток, Марія Кавацюк, пережила наслідки Чорнобиля і завдяки Комітетові допомоги дітям Чорнобиля одужала і могла брати участь у вечорницях як одна з дебютанток. Хореографію дебютанток підготувала Аня Богачевська-Лонкевич. Багато років цю частину презентації підготовляла її мама, покійна Рома Прийма-Богачевська, а тепер цю традицію перебрала її талановита доня Аня. Господарем вечорниць є Ігор Сохан, отаман загону „Червона Калина", а до ділового комітету також входять Ярослав Ставничий, Богдан Титла, Марта і Орест Кебали, Володимир Сафян, Оля Ставнича, Марічка Сохан-Тимиць.

Заля була вщерть виповнена, також були присутні Постійний представник України в ООН, Посол Валерій Кучинський з дружиною Аллою та Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко з дружиною Оленою.

Наступні вечорниці відбудуться 17 лютого 2007 року також у „Sheraton Meadowlands Hotel".

О. К-н

Перший ряд зліва: Анна Челяк, Діяна Декайло, Лариса Кобзяр, Анастазія Грабовська, Татяна Григорович, Марія Кавацюк, Наталія Кіяшка, Мішел Слота, другий ряд зліва: Микола Кобрин, Зенон Галатин, Маркіян Вірстюк, Марко Палцан, Орест і Марта Кебали, Ігор Сохан, Аня Богачевська-Лонкевич, Оля і д-р Ярослав Ставничі, Христофор Різанов, Роман Ковбаснюк, Олекса Макух, Юрій Добрянський. Фото: „Wowk Rhoto"

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Фінансові звіти УНСоюзу за 2005, 2004, 2003, 2002 роки

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
BALANCE SHEET
AS OF DECEMBER 31, 2005, 2004, 2003 AND 2002

ASSETS	December 31, 2005	December 31, 2004	December 31, 2003	December 31, 2002
Bonds	$48,952,005	50,494,293	43,829,594	45,915,094
Stocks-preferred	1,560,799	1,560,799	2,460,799	2,985,601
Stocks-common	2,612,011	2,532,952	2,885,358	2,458,302
Mortgage loans on real estate-first liens	6,885,904	7,117,826	7,176,294	8,272,176
Invested assets (Soyuzivka)	2,768,192	2,836,580	2,834,576	2,703,998
Certificate loans and liens	275,566	278,790	289,549	290,564
Cash	1,054,035	1,363,548	1,340,403	505,661
Short-term investments	2,900,985	752,734	5,686,523	2,576,741
Electronic data processing equipment	4,121	11,415	10,165	18,397
Life Insurance and accidental premiums accrued	47,736	66,162	82,639	92,391
Investment income due and accrued	686,881	767,371	752,163	892,235
Amounts receivable from UNURC	561	494	0	4,878
Printing plant	46,011	55,914	65,816	75,720
Totals	$67,794,807	67,838,878	67,413,879	66,791,758
Assets not admitted:				
Stocks-common				
Mortgage loans on real estate-first liens	$104,551	104,551	104,551	104,551
Invested assets (Soyuzivka)	2,768,192	2,836,580	2,834,576	2,703,998
Certificate loans and liens	4	179	70	126
Life insurance and accidental premiums accrued	492	2,945	7,520	5,535
Investment income due and accrued				59,568
Printing plant	46,012	55,914	65,815	75,719
Total assets not admitted	$2,919,251	3,000,169	3,012,532	2,949,497
Net assets admitted	$64,875,556	64,838,709	64,401,347	63,842,261
LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS				
Aggregate reserve for life certificates and contracts	$57,303,557	55,879,004	53,568,000	50,285,849
Aggregate reserve for accident and health certificates	18,553	18,277	19,595	19,917
Liability for deposit-type contracts	442,782	449,872	504,265	608,454
Contract claims: life	534,898	749,329	663,930	752,274
Premium considerations for life and accident and health received in advance	485,873	442,797	416,382	380,585
Interest maintenance reserve	35,522	123,040	154,224	183,211
Commissions to fieldworkers due or accrued - life and annuity	13,367	15,437	16,342	31,110
General expenses due or accrued	66,856	103,883	118,412	144,208
Taxes, licenses and fees due or accrued	131,364	78,759	109,219	203,785
Unearned investment income	596	597	390	2,867
Amounts withheld or retained by Society as agent or trustee	6,643	9,086	7,491	13,846
Net adjustment in assets and liabilities due to foreign exchange rates	563,768	905,616	1,385,471	3,384,007
Asset valuation reserve	525,893	479,229	501,442	486,906
Payable to subsidiaries and affiliates				1,012
Payable securities	500,208			500,000
Drafts outstanding	83,591	158,134	175,395	239,193
Orphans fund liability	62,766	108,189	127,143	168,754
Printing plant expenses due and unpaid	12,764	14,466	11,477	14,548
Unexpired subscriptions to official publication	231,080	267,491	262,031	276,044
Deficit net worth of subsidiary	-914,276	-761,912	-505,086	-293,890
Rebirth fund liability				1,000
Heritage Defense fund liability	2,000	2,000	2,000	2,000
Reserve for convention expenses	127,680	101,984	71,984	43,409
Advance premiums not included above	376,749	432,316	493,256	558,809
Total liabilities	$60,612,234	59,577,594	58,104,375	58,006,886
Unassigned funds	$4,263,322	5,261,115	6,296,972	5,835,375
Totals	$64,875,556	64,838,709	64,401,347	63,842,261

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
STATEMENT OF OPERATIONS
FOR YEARS ENDED DECEMBER 31, 2005, 2004, 2003 AND 2002

Year Ended December 31, INCOME	2005	2004	2003	2002
Premium and annuity considerations for life and accident and health policies:				
Dues from members	$1,376,846	1,507,318	1,641,823	1,358,985
Annuity premiums from members	2,032,668	2,191,561	2,934,637	1,704,110
Dues-Universal Life	124,539	131,040	134,158	141,182
Reinsurance premium paid	-34,000	-26,042	-65,728	-27,056

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
STATEMENT OF OPERATIONS
FOR YEARS ENDED DECEMBER 31, 2005, 2004, 2003 AND 2002
(continuation)

Net premium income	$3,500,054	3,803,877	4,644,889	3,177,219
Investment income:				
Banks	$2,806	2,837	7,240	4,241
Bonds	2,365,261	2,549,552	2,672,406	2,981,998
Certificate loans	14,634	15,228	14,628	14,634
Mortgage loans	278,074	292,070	339,323	401,409
Short term investments	62,608	31,804	63,347	15,316
Stocks	221,739	295,800	250,204	262,691
Urban Renewal Corporation-Mortgage	168,996	168,996	168,996	201,496
Total interest and dividend income	$3,114,120	3,356,286	3,516,144	3,881,784
Amortization of interest maintenance reserve	$21,193	25,279	15,409	35,213
Other Income:				
Donation to Fraternal Fund	$7,666	3,297	-5,489	-7,174
Due to UNF	73	1,724	-228	-370
Miscellaneous Income	94			
Total other income	$7,834	5,021	-5,717	-7,544
TOTAL INCOME	$6,643,200	7,190,463	8,170,725	7,086,673
Deductions for the benefits of members:				
Annuity surrender, partial withdrawal, and death benefits	$1,162,424	737,393	636,854	666,357
Cash surrender	364,385	377,563	426,137	430,125
Death benefits	914,069	1,454,276	1,032,034	929,466
Endowment matured	613,813	618,542	604,114	672,238
Interest and adj. on cert. or deposit-type contract funds	49,352	27,908	-18,663	125,836
Payment on supplementary contacts with life contingency	21,745	22,410	24,885	22,410
Scholarships	21,100	18,450	20,150	17,450
Total	$3,146,889	3,256,542	2,725,511	2,863,882
Increase (decrease) in reserve for life and accident and health certificates	$1,424,829	2,309,686	3,253,777	1,525,534
Deducting for organizing:				
Advertising	$39,405	24,678	32,310	22,855
Field conferences	14,603	9,792	12,416	30,835
Medical inspections and medical examiner's fee	12,121	13,681	11,622	14,286
Refund of branch secretaries expenses	181,837	191,075	186,184	164,880
Total	$247,965	239,226	242,532	232,855
Deductions: payroll, insurance and taxes:				
Canadian corporation taxes	$21,418	124	2,953	10,889
Employee benefit plan	213,451	154,214	275,884	265,705
Insurance-general	14,506	54,810	18,562	62,043
Insurance-workmen's compensation	1,094	5,900	2,765	906
Salaries of Executive officers	257,500	256,933	247,895	225,414
Salaries of office employees	515,588	546,135	538,416	599,556
Taxes-Federal, state and city on employee wages	85,315	71,313	69,454	80,071
Total	$1,108,871	1,089,429	1,155,929	1,244,584
Deductions: General Expenses				
Actuarial and statistical expenses	$166,901	176,687	222,459	203,929
Annual session expenses	15,674	14,099	9,191	4,334
Auditing committee expenses	1,643	3,786	3,799	2,245
Bank charges	2,047	2,099	4,746	7,474
Bank charges for custodian account	6,136	9,936	16,772	17,488
Books and periodicals	8,629	5,768	6,957	6,652
Certificate loans adjustments	20	-553	69	-1,202
Depreciation of EDP equipment	10,902	11,185	12,574	23,936
Donations	10,208	15,191	7,383	5,190
Dues to fraternal congress	4,673	6,610	3,107	5,122
Fraternal activities	4,392	4,206	1,776	3,544
Furniture and equipment	73			
General office maintenance	11,802	9,960	11,615	14,649
Increase in reserve for convention expenses	30,000	30,000	30,000	-20,000
Increase (decrease) in reserve for orphan's fund	1,241	1,445	1,722	3,443
Increase (decrease) in loading	126	-514	-338	-72
Insurance department fees	54,670	59,176	1,924	82,599
Investment expenses	-100	-128	805	2,478
Legal expenses general	103,220	48,336	40,802	69,710
Operating expenses of Canadian office	6,414	12,320	7,465	9,870
Postage	38,359	37,093	47,980	36,316
Printing and stationery	28,287	48,252	27,288	30,954
Professional fees	84,969	79,466	84,685	66,017
Rent	251,172	251,172	251,081	250,949
Rental of equipment and services	88,716	68,658	54,572	43,965

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
STATEMENT OF OPERATIONS
FOR YEARS ENDED DECEMBER 31, 2005, 2004, 2003 AND 2002
(continuation)

Telephone and telegraph	14,619	21,641	20,848	25,643
Transfer account	2,454	-4,121		1,584
Traveling expenses-general	7,942	8,318	6,787	3,491
Youth sports activities	1,215	622	1,199	1,096
Total	$956,332	920,784	877,264	901,404
Total deductions	$6,884,886	7,815,667	8,255,013	6,768,259
(Net loss) before fraternal benefits	$-241,687	-625,204	-84,288	318,414
Fraternal benefits	118,908	122,157	122,008	122,686
Net (Loss) from operations before net realized capital gains (losses)	$-360,595	-747,361	-206,296	195,729
Net realized capital gains (losses)	$10,182	-47,796	-83,183	-57,658
Loss on foreign exchange (transfer funds from Canada to US)	-312,338	-267,099	-1,194,895	
Total capital losses	$-302,156	-314,895	-1,278,078	-57,658
Net profit (loss) from operations excluding losses from publications and Soyuzivka	$-662,751	-1,062,257	-1,484,373	138,070
Soyuzlvka:				
Income	$1,775,529	1,683,242	1,626,413	1,289,064
Expenses (excluding depreciation)	$2,286,549	2,208,001	1,924,188	1,921,544
Depreciation	96,460	94,897	90,117	88,038
Total expenses	$2,383,009	2,302,899	2,014,305	2,009,582
(Net loss) from Soyuzivka operations	$-607,480	-619,657	-387,892	-720,518
Svoboda and Ukrainian Weekly				
Income	$970,396	1,059,374	1,113,330	1,132,833
Expenses excluding depreciation	$1,311,502	1,288,393	1,278,873	1,381,521
Depreciation-printing plant	9,903	9,903	9,904	9,903
Increase (decrease) in reserve for unexpired subscriptions	-36,411	5,460	-14,012	-6,759
Total expenses	$1,284,993	1,303,755	1,274,765	1,384,665
(Net loss) from Svoboda and Ukrainian Weekly operations	$-314,598	-244,381	-161,435	-251,832
(Net loss) from operations	$-1,584,828	-1,926,295	-2,033,700	-834,280
Change in net unrealized capital gains (losses):				
Common stock	$58,570	119,179	450,756	-437,818
Foreign exchange	341,848	479,855	1,998,536	-258,418
Certificate loans	175	-109	56	123
Real estate-Soyuzivka	68,388	-2,004	-130,578	79,189
Net gain (loss)	$468,981	596,921	2,318,770	-616,924
Change in nonadmitted assets:				
Printing plant-USA	$12,353	14,476	7,917	14,759
Change in asset valuation reserve	$-46,664	22,213	-14,536	-48,899
Prior period adjustment			-28,052	
Net Income (loss)-Building-UNURC	$152,364	256,826	211,196	273,967
Net change in surplus for the year ended December 31	$-997,794	-1,035,859	461,594	-1,211,377
Unassigned surplus, beginning of year	$5,261,117	6,296,974	5,835,378	7,046,752
Unassigned surplus, end of year	$4,263,322	5,261,115	6,296,972	5,835,375

Новий етап...

(Закінчення зі стор. 16)

і дотримання прозорости у США і цей досвід передається молодшим членам і майбутнім керівникам управи ККДУ.

На початку зборів діюча управа звітувала про свою працю та досягнення за період останньої каденції. Голова Володимир Воловодюк заявив що „Слово Многоцінне" – хрестоматія української літератури з часів Ренесансу і Бароко готова до друку. Вона вийде 5-тисячним накладом у квітні 2006 і негайно буде розіслана публічним і шкільним бібліотекам в Україні.

Крім неї, вийшла 1-тисячним накладом гарно оформлена брошура про 10-літню працю Фундації на підтримку дипломатичних представництв України. Вона присвячена засновникам цієї Фундації. 400 примірників передано в Міністерство закордонних справ України, решта були роздані працівникам і меценатам Фундації. Однак, залишились ще 35 примірників брошури. Їх можна отримати за оплату пересилки.

В. Воловодюк також щиро дякував усім особам, родинам і організаціям за співпрацю та підтримку ККДУ за час його 10-літнього головування. З особистих причин в майбутньому він обмежує свою співпрацю до членства у Раді директорів ККДУ.

Скарбник Богдан Гайдучок звітував про стан книговедення і дуже докладно – про статус добродійних фондів: Української студентської асоціяції в США (USA/USA), Фішер-Слижів, Темницьких, Смиків, Марії Сокіл, Меморіяльного фонду В. Чорновола, Гайдучків, Воловодюків, випускників Зальцбурзької гімназії/загону „Червоної Калини", медичних потреб та ін. Фінансовий звіт ККДУ вийде окремо у „Свободі", у формі оголошення. Інші члени управи та делегати додали короткі звіти та зауваги. Усі ентузіястично підтримували дальше існування ККДУ, зокрема управу в оновленому складі.

Під час дискусії з приводу майбутніх проєктів В. Воловодюк пропонував фінансувати видання хрестоматії XIX століття і цим завершити низку хрестоматій української літератури від початків Київської Русі до кінця XX століття. Це дало б додаткові аргументи науковцям та політологам на користь окремішности, тяглости та багатства української культури. Він також заохочував нову Управу відновити програму українознавчих курсів для учителів та офіцерів-виховників збройних сил України, продовжувати організовані приїзди шкільної молоді на час Різдвяних та Великодніх свят та канікул у національно свідомі регіони України, бо це сприяє консолідації українського суспільства.

Богдан Оришкевич, який привів гостей-студентів з України, звітував про працю фундації USA/USA. Він закликав ККДУ сприяти розміщенню талановитих студентів з України у престижних університетах США, які надають визначним кандидатам повні стипендії. Б. Оришкевич радив новій управі створити сторінку ККДУ на Інтернеті та пересилати вістки про свою діяльність, пляни на майбутнє. Інші організації роблять це з успіхом. Б. Оришкевич радо допоможе ККДУ у здійсненні такого проєкту, оскільки він може зацікавити молодих людей в Америці та Україні і притягнути їх до співпраці з Управою ККДУ.

У заключнім слові Б. Бурачинський підкреслив, що саме тепер допомога Україні дуже потрібна – для згуртування українського суспільства та зближення його до європейської демократії.

Усі, хто бажає допомогти школі в Україні, бібліотеці, сиротинцеві, лікарні, чи добродійній або науковій організації, можуть включитись у діяльність ККДУ і одержати податкові пільги. За докладними інформаціямми треба звертатись до ККДУ на адресу: CCAU 8 Hogan Court, Florham Park, NJ 07932.

Управа ККДУ

Загальні збори УСО „Тризуб"

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – В неділю, 19 березня, на „Тризубівці" в Горшам відбулися 56-ті загальні збори УСО „Тризуб". Було присутніх 70 осіб. Збори відкрив голова Ігор Чижович, а о. Ярослав Курпель промовив молитву. Присутні однохвилинною мовчанкою вшанували членів осередку, які в минулій каденції відійшли у вічність. За діяльність в минулій каденції звітували члени управи Адріян Гаврилів, Іван Німчук, Ніка Чайківська, Тарас Козак, Ігор Чижович та Ігор Шуст. Вибрано Раду директорів, яку очолив Ігор Чижович.

Нововибраний провід спортової ланки: Тарас Козак – голова, Стефан Кундеревич – юнацтво, Михайло Юрчак і Василь Стефурак – заступники голови, Іван Німчук – скарбник, Йосиф Госак – секретар, Данило Ниш – директор турнірів, Юрій Савчак – директор тенісу, Йосиф Гомик – директор гольфу, Христя Тершаковець – директор плавання і Орест Лесюк – директор відбиванки. Загальні збори вітали присутнього на зборах Теда Колпа, який є великим прихильником УСО „Тризуб" і його відданим працівником без жодної фінансової винагороди.

На зборах вибрано дирекцію Фундації УСО „Тризуб" в такому складі: Ігор Чижович, Ярослав Козак, Теодор Колп, Богдан Сірий і Адріян Гаврилів. Микола Пришляк передав чек на 200 дол. на потреби УСО „Тризуб" в пам'ять своєї покійної дружини Розалії, а Григорій Долинський – 50 дол.

Методій Борецький

Мова...

(Закінчення зі стор. 5)

ський державний проєкт, насамперед як історичну можливість керувати своєю територією незалежно від колишньої метрополії та тішитися завдяки цьому абсолютно недосяжними ще вчора престижем, ресурсами та владою, українські еліти єдині. З цієї точки зору серед них зникає поділ на клани – на донецьких, київських чи дніпропетровських, на зовнішньополітичні орієнтації – европейську чи евразійську, на релігії – московська церква чи українські як і, зрештою, на мови – українську чи російську. Навіть, здавалося б, безнадійно сепаратистська еліта Криму в одному човні з рештою українських можновладців у своїй кровній зацікавленості зберегти нове владне становище.

З точки зору Кремля, збереження панівного становища російської мови та культури в Україні мотивується прагматикою забезпечення для себе найпотужнішого важеля утримання України у своїй владній орбіті. Саме через сприятливі до мовного-культурних маніпуляцій верстви українського населення, Кремль у стані контролювати і задавати поведінку політичних акторів, які домагаються голосів саме цього виборця. Усвідомлення цього імперативу визначає культурну політику Кремля до України, коли література, поп-музика, кіно, преса, нарешті реліія застосовуються для досягнення тактичних та стратегічних цілей в Україні, в тім і цілей контролю української еліти.

Відповідно марґіналізація українських літератури, поп-музики, преси, церкви є першою умовою збереження культурної, а відтак і політичної гегемонії Росії над Україною. Тому кожен крок Києва на підтримку української культури викликає аґресивну протидію з боку Москви і негайну активізацію „рядових" організацій в Україні на захист від „примусової українізації". Показово, що найбільший галас навколо „українізації" зчиняється у тих реґіонах України, де українська мова має найслабші позиції – Слобожанщина, Донбас та особливо Крим. Таким чином русофонів відповідних реґіонів тримають у стані постійної мобілізації навколо мовного питання.

Москва має всі підстави нервуватися у тому, що стосується мовного питання не з огляду на реальну загрозу для російської мови в Україні чи „утиски", яких начебто зазнають українські русофони. Вона насамперед намагається зберегти панівне становище російської мови та культури в Україні, яке у руках Кремля є найефективнішим знаряддям впливу на Україну загалом і на поведінку українських еліт зокрема. Наївно думати, що Москва переймається високопарними цілями забезпечення мовних та культурних прав „співвітчизників" в інших країнах. Якщо б вона дійсно журилася цими правами, то досі би вже засипала уряди США, Канади чи Ізраїлю нотами протесту і непроханими порадами на кшталт тих, які реґулярно летять до Києва. Тим часом у Вашінґтоні, Отаві чи Єрусалимі не помічають присутности на своїх територіях сотень тисяч русофонів, активно асимілюючи їх, як зрештою не помічають цього й у Кремлі. Справжня причина áресивної поведінки північного сусіда полягає у залежності між мовою та політикою, яка не обіцяє нічого доброго для проєктів нової російської „ліберальної імперії".

Те, що в незалежній Україні такі символи українського націоналізму, як українська мова, тризуб, синій та жовтий кольори, пісня „Ще не вмерла" несподівано легко були визнані державою, говорить не про силу українського націоналізму в політикумі і суспілстві, а насамперед про дію логіки влади на новустару еліту. Цього не можуть не розуміти у Кремлі. Кожен політик, здобуваючи владу, інстинктивно сягає по символи влади, як перший спосіб узаконення свого становища. Серед цих символів мова виявляється поза всякою конкуренцією за силою політичної леґітимізації.

Перше, що робить російськомовний політик, який посідає владне становище в Україні – він переходить на українську мову в офіційному спілкуванні. Він може бути в цьому послідовним, як у випадку із віце-прем'єром Юлією Тимошенко, чи декоративним – як із президентом Кучмою чи прем'єром Януковичем. Важлива не якість мови, як сам факт її вживання. У такому переході немає і тіні ідеалізму – здійснити його підказує примітивне політичне чуття і та сама логіка владного становища. Тому не слід дивуватися повідомленням про наміри Володимира Кличка, Рината Ахметова чи новообраного мера Києва Черновецького опанувати українську мову. Якби українська політична еліта мала мудрість та відвагу довести створення свого суверенного дискурсивного поля до логічного кінця, то вона б користувалася українською під переклад і на державних переговорах із росіянами, іґноруючи можливі „прихильні" гримаси своїх московських візаві.

Виникає запитання, чому ж українські можновладці так тяжко і довго осмислюють те, що для них політично вигідно у питанні мови і культури. Це пояснюється, по-перше, особливою демографією нової держави; по-друге, її, елітами, власною культурою, упередженнями, свідомістю, по-третє, властивими кожній людині когнітивними обмеженнями. Українська еліта швидко зрозуміла, що наявність в Україні демографічної спадщини СССР створює ситуацію, коли велика частина виборців на густонаселених сході і півдні є провідником кремлівських впливів, а відтак обмежує поле маневрів українських можновладців, змушуючи їх весь час оглядатися на Москву. У короткотерміновій перспективі українські еліти зацікавлені використати для себе цього виборця. З точки зору стратегічної перспективи для них має бути очевидним, що підрив вже хисткого статусу української мови тотожний позбавленню себе потужного знаряддя леґітимізації в очах великої частини власних громадян, включно з російськомовними українцями, та зовнішнього світу і, - що ще важливіше, – знаряддя дискурсивного захисту від тиску Москви.

Як не парадоксально, але українська мова і культура леґітимізують українську державу, а з нею її еліту, також в очах громадської думки самої Росії – подобається це комусь чи ні. Ця леґітимізація спирається на убивчу у своїй простоті й ефективності логіку: чим відмінніша Україна за мовою, культурою, історією, релігією, національним характером і т.д. від Росії тим „природнішим" є її прагнення бути незалежною та суверенною державою. Водночас посилення становища російської за рахунок дальшої марґіналізації української мови підриває саму причину існування української незалежности, а з нею - і української еліти як суверенного політичного актора.

Те, що рація української держави збігається з рацією стану еліти, криє у собі цікавий парадокс. У спадок від совєтської імперії незалежна Україна отримала еліту переважно зорієнтованою за мовою і культурою на колишню метрополію. Україна тут не виняток, це властиво у більшій чи меншій мірі всім пост-колоніяльним суспільствам.

Однак те, що українські мультимільйонери є всі поспіль російськомовними, ще не конечно значить, що українській мові годі сподіватися від них пітримки. Вже тепер є неомильні ознаки усвідомлення ними постулату, що підтримка української мови відповідає їхнім довготривалим стратегічним інтересам. Слід теж розуміти, що для подолання глибоковкорінених упереджень проти української мови та створених імперською ідеологією стереотипів української культури як неповноцінної потрібен час.

Чи не найпотужнішим чинником, який штовхає українську еліту в обійми української культури, є Москва. Мова і культура використовуються як знаряддя впливу Кремля на Київ саме знизу, через виборця. За ефективністю це знаряддя перевищує прямий економічний, політичний чи навіть військовий тиск (як це засвідчив контрпродуктивний демарш з Тузлою). Гегемонія над Україною у галузі культури – чи не єдина козирна карта, що лишається у Кремля в сутуації, коли ледве-який із українських можновладців захоче в ім'я „слов'янської єдности" ділитися з російськими олігархами політичною владою чи економічними прибутками. Відомо, що велика „прихильність" донецьких політиків до Росії має більше риторичну істоту – у господарстві Донбасу, порівняно з рештою України, російського капіталу найменше.

Нарешті ще одним дуже важливим елементом проблеми є своєрідне ставлення великоросів до України як такої. Хоч кожне узагальнення кульгає, але все ж не таємниця, що частиною масового менталітету північних сусідів є їхня переконаність у своїй культурній зверхності над Україною. Незалежно чи йдеться про українську мову та культуру, чи український різновид російської мови та культури, вам якось завжди дадуть зрозуміти, що все це в кращому разі несерйозно.

Про „несерйозність" України як явища свідчить і те, що по всіх університетах великої Росії назбирається менше студентів-україністів, ніж у одному польському Любліні. Кожен, хто їздив до Росії мав помітити, що на рівні буденного спілкування росіяни називають українців не інакше як „хохол". В ідеології російської зверхности на звороті виразу „великий и могучий русский язык" завжди було написано „маленькая и дебильная украинская мова" чи щось у такому смислі. Переконаність у своїй культурній зверхності над українцями наскрізь пронизує російську національну свідомість.

Українські націоналісти мають бути безмежно вдячними панам Путіну, Фрадкову, Жиріновскому, Дерипасці, Чорномирдіну та іншим російським можновладцям за презирство до України, яке вони надто часто не в стані приховати. Малодипломатичні, але такі промовисті вислови В. Путіна про українців, які „тирять" російський газ, його приятеля олігарха Олега Дєріпаски про відсутність в Україні ефективних управлінців та бізнес-еліти – все це вияви менталітету російської імперської зверхности. Українська владна еліта, особливо та, що улягає спокусі кремлепоклонства, мала б надовго затримати у пам'яті сцену між Януковичем і Путіним на трибуні в Києві восени 2004 року під час параду з нагоди 60-ої річниці відвоювання совєтською армією Києва у німців. Тоді увага частіше зверталася на Януковича із його блазенською цукеркою для Путіна. Головна ж мораль тієї сценки полягала не у Януковичеві, а у зверхності та презирстві, із якими Владімір Путин поставився до може трохи нетактовного, але у свій спосіб навіть зворушливого жесту гостинности його ж українського союзника. Так ставляться до „хохлів". Так у Кремлі ставляться до своїх малоросійських васалів.

Все це свідчить про одне: українська еліта без огляду на її походження, мову, культуру, релігію чи інші складники індивідуальної та групової тотожности, кровно зацікавлена у підтримці та зміцненні української культури як головного засобу свого узаконення.

З огляду на це вона повинна активно взятися за всебічну програму заходів дальшої кристалізації української ідентифікаційної окремішности від Росії на всіх рівнях – мовному, культурному, релігійному, ментальному. Важливо, щоб цей проєкт здійснювався не лише урядом, що обов'язково викличе протидію Кремля і урухомлення мобілізаційних механізмів „на захист російської мови" і т.д. Важливо, щоб він здійснювався як приватні ініціативи, програми та фонди, телерадіо- та кіно-виробничі компанії, як підтримка українського книговидання, молодіжної культури, кіна, інших високопрестижних масових форм самовиразу, культури та шкільництва.

Політичний імператив підтримки української культури змушує еліти України діяти начебто проти власних почуттів, зате на користь власної рації стану. Політична нестиглість української еліти досі виявлялася у тому, що надто часто вона керувалася або лише бажанням здобути підтримку москвоцентричного виборця, або віддавала перевагу емоціям перед тверезим розрахунком.

УКРАЇНА І СВІТ

В Україні святкували ветерани війни і... байкери

КИЇВ. – 9 травня Україна відзначила 61-шу річницю Перемоги в Другій світовій війні. Колона ветеранів пройшла Хрещатиком і Майданом Незалежности. На фото: Голова Верховної Ради Володимир Литвин, голова Ради організацій ветеранів України Іван Герасимов, Президент України Віктор Ющенко, голова Всеукраїнського об'єднання ветеранів, народний депутат України, академік Ігор Юхновський, прем'єр-міністер України Юрій Єхануров серед ветеранів на Хрещатику. Фото: УНІАН

ЛЬВІВ. – Близько 300 мотоциклістів зі всієї України і з-за кордону приїхали до Львова 6 травня на відкриття байкерського сезону (світлина зліва). Байкерський зліт у Львові проходить вже в четвертий раз. Закінчився триденний міжнародний моторокфестиваль „Західній вітер" фаєрверком і рок-концертом. Фото праворуч: співак Шон Кар, зять Юлії Тимошенко, виступає у Львові 6 травня на рок-концерті під час міжнародного моторокфестивалю „Західній вітер". Фото: УНІАН

Американська...

(Закінчення зі стор. 3)

критого поясу нафти та ґазу в цьому реґіоні.

Джін Вен Дайк, голова управління „Ванко Енерджі Компанії" у пресовому зіставлені компанії сказав: „Українська сторона довела своє зобов'язання до справедливого і прозорого процесу. Ми дуже вдоволені вислідами. Успішність цього пошукового проєкту буде головним поштовхом до намагань України стати енерґетично незалежною. Хоча глибоководне свердлування є дуже ризиковним, я вірю, що українське Чорне море є дуже привабливою можливістю для Ванко, котре у співпраці з „JNR" має потрібну глибоководну досвідченість і фінансову можливість потрібну для успішного дослідження цієї площі".

Базуючись на попередніх аналізах зроблених Ванко, площа включає потенціяльно успішні можливості з яких можна видобути понад 1 міліярд (більйон) барелів нафти.

За матеріялами ЗМІ

Історичний вишкіл пластунів України

Під час Історичного вишколу в Авдіївці

Готують самостійні праці

ДОНЕЦЬК. – Пластуни і пластунки Донецької округи стали учасниками II Історичного вишколу юнацтва Пласту (8-9 квітня, комендант-пл.сен. о. О.Воловенко). Традиційно вишкіл проводився в Авдіївці, на який прибули юнаки і юначки станиць Донецьк, Маріюполь, Макіївка, Краматорськ, Авдіївка. Метою заходу було поглиблення знань юнацтва з мало досліджених сторінок української історії і культури. Під час вишколу юнацтво мало змогу отримати повний обсяг достовірної інформації з усіх тем, що розглядалися, поспілкуватися з однолітками і досвідченими інструкторами, провести самостійні дослідження, виконати і захистити творчі проєкти, скласти хронологію „Історія моєї нації". Знайшлося місце для гри і пісні. Історична тема продовжувалась і під час теренової гри, яку проводили в авдіївському лісі, і на ватрі, під час якої були інтерпретовані через театралізовані представлення теми майже всіх гутірок першого дня вишколу.

Тетяна Переверзєва

Великодні дзвони звучали в Казахтані

ПАВЛОДАР, Казахстан. – Українська громада, починаючи з Вербної неділі, закликала павлодарців та гостей обласного центру на свято до українців. У радіопрограмі „Українська родина", яка вже 11 років виходить в етер на обласному радіоканалі, розповіли про пасхальні звичаї і традиції українців, випікання пасок, фарбування яєць та виготовлення писанок. Незважаючи на примхливу погоду у святковий день, українці поспішили до своєї церкви, яка стрічала їх малиновими передзвонами, де Літургію служив настоятель о. Іван Мислюк. Після Служби люди перейшли до культурно-дозвільного центру „Шанирак", де було розгорнуто величну виставку „Великодні композиції". На столах, щедро прикрашених вишитими скатерками, серветками, рушниками та іконами, красувалися пишні паски і пасочки різноманітних розмірів, покриті кольоровим розмаїттям. Глядачі довго затримувалися біля виставки Антоніни Маслій, яка виготовила три різновиди пасок, виставила на огляд багато крашанок і писанок з Полісся, Поділля, Волині.

Представники молоді Інна Парипса та Олександра Коваль представили паску, яка визнана найбільш величавою і зайняла почесне місце у святковій залі.

У концертній залі у виконанні українського народного хору під орудою Петра Маслія пролунали духовні твори, до присутніх з великоднім вітанням звернувся о. І. Мислюк. Далі хор виконав цілий ряд пісень. Юна Марійка Маслій подарувала глядачам вірш про писанку.

Гості з Семипалатинська в Павлодарі

З святом привітав присутніх член Ради асамблеї народів Казахстану, голова місцевого українського товариства Михайло Парипса. Він оприлюднив святкові вітання, які надійшли з України, західньої діяспори, від доброго приятеля українців Казахстану Івана Буртика з Америки.

Не бракувало в програмі веселих пісень та жартів. Чимало оплесків було на адресу солістів Анатолія Невмивака та Ірини Соколюк, Рими Юрченко та Людмили Редченко, Галини Саречової і Ольги Захарової. Внесли свій творчий внесок і представники молоді Саша Коваль і Юля Молчкова, виконуючи пісні знаменитої Руслани. В програмі прозвучали пісні, слова до яких написали керівники українських громад Микола Жигло з Санкт-Петербургу та Андрій Кирилюк з Кустанаю.

Антоніна Маслій

Святкового кольориту додали українці з Семипалатинська, які на чолі з головою української громади „Світанок" Михайлом Плахотнюком приїхали до сусідів. Глядачі тепло приймали виступи родинного тріо Віри, Івана та Артема Марущаків. Гостям М. Парипса вручив Почесну грамоту Асоціяції „Українці Казахстану", передав для громади українські книги.

Ольга Голованчук
Фото: Інна Росошанська

ТВОРЧІСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Пісня, присвячена Чорнобильській трагедії

Анатолій Скуратівський – добре відомий в Херсонській області музичний діяч, активіст з відродження Української Православної Церкви, директор музичної школи в селі Таврійському Голопристанського району.

З діда-прадіда – поліщук, він народився і виріс в селі Скурати на Житомирщині. Після закінчення Київського інституту культури почав працювати на Херсонщині і в 1980 році реорганізував філію Голопристанської дитячої музичної школи в селі Таврійському в самостійну навчальну установу.

Село Таврійське, з трьома тисячами населення, пов'язане з розширенням низових козацьких поселень. Воно завжди приймало нових поселенців і вигнанців, включно з насильно виселеними в 1947–49 роках із західноукраїнських земель родинами вояків УПА, а в 1986 році – потерпілими від Чорнобильської аварії.

Для людей, що звикли жити серед лісів і рік, сухий і вітряний степ завжди буде своєрідним культурним шоком. Для „чорнобильців", в більшости поліщуків, ситуація загострюється неможливістю повернутися до рідних місць, які стали забороненою зоною. Вірш Тетяни Нелепко став виявом духовного опору, волі до життя і надії, що вже 20 років жевріє в серцях людей, зметених атомовим вітром з обжитих місць.

Для Анатолія Скуратівського написання пісні „Моє Полісся" стало не тільки висловом його власного болю і надії. Праця композитора і його восьми колеґ – викладачів фортепіяно, скрипки, флейти, баяна і бандури в сільській музичній школі – постійний виклик духовному занепадові, що приходить слідом за економічною кризою і розривом з культурною традицією.

Можливо, 68 учнів школи – це крапля в морі, але за цією цифрою – 68 сільських родин, для яких музика стала частиною життя. І коли зовсім небагата сільська жінка, прибиральниця музичної школи, яка пішла на пенсію, купує в дарунок школярам дві учнівські скрипочки, – це живе свідчення, що духовний Чорнобиль можна побороти, і „воно таки не вмре, моє Полісся".

Моє Полісся

Слова **Тетяни Нелепко**
Музика **Анатолія Скуратівського**

Поки не вмерло ще моє Полісся,
Я тихо по землі своїй іду...
Чекаю голосу зозулі на узліссі
На щастя, а чи, може, на біду.
Приспів:
Поліщуки, ви сіль землі, корінням
Вплелися в землю, в неї щоб лягти.
Ви українське праведне насіння,
Що дивоцвітом буде ще цвісти.
Шепчу молитву тиху я в тремтінні,
Я вірю в Слово Боже і ще в те,
Що Бог пошле на землю цю спасіння,
Вона лиш відпочине й розцвіте.
Приспів:
Пройдуть роки й над новою землею
Нова засяє праведна зоря,
І буде світ напоєний любов'ю,
І будуть люди, й буду знову я.

Анатолія Скуратівського ми пізнали під час перебування на програмі Фулбрайта в Херсоні, в 2003 році, і підтримуємо з ним зв'язок. В умовах повного занепаду музичного друку в Україні Анатолій Скуратівський хоче поширити свою пісню серед найширшого українського загалу. Ми надіємося, що публікація в „Свободі" зацікавить музичні колективи діяспори та України. Пісню підготував до друку з використанням музичної програми „Finale" д-р Ярополк Ласовський.

Адреса Анатолія Скуратівського: вул. Лісна, 76, с. Таврійське, Голопристанський район, Херсонська область, 75656 Ukraine. За додатковою інформацією щодо пісні і її автора можна також звертатися на електронну адресу д-ра Ярополка Ласовського: jlassowsky@clarion.edu

Ганна Чумаченко,
Кладіон, Па

До 150-ліття з дня народження І. Франка

Вже стало доброю традицією для українців усього світу та світових культурних кіл вшановувати багатогранний талант Івана Франка – великого українського поета, прозаїка, вченого, перекладача, громадсько-політичного діяча. Творчий здобуток Великого Каменяра є унікальним явищем, що, в свою чергу, визначило його місце у світовій культурі. Як вогонь у горнилі перетоплює залізо на знаряддя будування й росту, так і Іван Франко, син простого коваля з Нагуєвичів, упродовж усього свого трудолюбивого життя надавав шевченківській думці практичних життєвих форм у незнищенних образах каменярів, які „кров'ю власною і власними кістками" будують новий шлях, у словах вічно сучасного його заповіту - „кожний думай, що на тобі міліонів стан стоїть...", в ідеях „Мойсея" , цього народного Євангелія, де на основі біблійного сюжету осмислено історичну долю українського народу, його трагічні шляхи та прагнення до національної самостійности, до волі. Не забуваймо й донині актуальних його слів про те, що „ми мусимо навчитися чути себе українцями – не галицькими, не буковинськими українцями, а українцями без офіційних кордонів"!

Тож у переддень 150-ліття з дня народження Великого Каменяра Світовий Конґрес Українців закликає всіх українців вшанувати його світлу пам'ять - провести ювілейні святкування, святкові концерти, у яких би прозвучало його живе пророче слово, літературні читання, круглі столи та наукові конференції, тематичні радіо- і телепрограми, здійснити перевидання його творів. Особливу увагу слід звернути на підростаюче покоління. Зважаючи на глибинність багатогранної творчости І. Франка, ми повинні знайти шляхи до дітей різних вікових категорій, від наймолодших до найстарших, і цим самим донести до дитячих сердець важливість його національно-суспільних заповітів.

Пам'ятаймо, що одним з найважливіших завдань у нашу переломну добу є виховання громадянина нового типу, який зуміє жити, творити та жертвувати для всенародного та суспільного добра і не буде „про своє спасення дбати там, де гине міліон". І тільки тоді, коли ми докладемо усіх зусиль, щоб оживити пам'ять про Івана Франка як геніяльного поета, великого патріота, відданого борця за інтереси народу, – лише тоді ми, як вільний народ, зможемо сказати, що справді гідно вшанували пам'ять нашого безсмертного Мойсея.

За Світовий Конґрес Українців:
Аскольд Лозинський, президент
Віктор Педенко, генеральний секретар
Надя Луців, голова СКВОР

Віра Крива єднає українців

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Поетичній імпрезі передувала зустріч в українській громаді Дітройту, де я познайомився з Вірою Кривою. Вона має львівське коріння, але виїхала до Америки, одружилася з місцевим українцем, перевезла до США вже дорослих дітей. Віра Крива подарувала мені збірку власних поезій „Журавлині ключі", видану в Україні. У поезіях моєї нової знайомої нерідко бракувало технічної вправности, віршованої досконалости. Зустрічалися рядки з вторинними мотивами, позбавлені сюжетної довершености. Але назагал збірник подобався граничною щирістю, правдивим поетичним змістом і високою громадянською позицією та патріотизмом. Організаторами творчого вечора Віри Кривої виступили редакція щомісячника „Бористен" спільно з Центром української мови ім. Олеся Гончара Національного гірничого університету. В одній з авдиторій цього вищого учбового закладу зібралися журналісти, письменники, науковці, педагоги, багато студентської молоді. Увага присутніх була прикута до поезії та долі Віри Кривої. Ведуча імпрези доцент Ірина Цуп'як у вступному слові наголосила на великому об'єднавчому значенні поетичної збірки „Журавлині ключі", яка перекидає місточки єднання між сходом і заходом України, закликає до єдности усіх в світі українців. Автор цих рядків розповів про знайомство з Вірою Кривою, зачитав вітального листа від неї. Закінчувався він поетичними рядками, котрі можна назвати ляйтмотивом усієї зустрічі:

„...І вірте, вона встане,
підніметься з руїн,
Глибокі її рани загояться
з глибин,
А час рубці розгладить
корінням молодим
І розцвіте країна
обличчям чарівним".

Вірші Віри Кривої читали студенти, члени дніпродзержинського мистецького клубу „Віварт".

Про значення поезій Віри Кривої для патріотичного виховання молоді говорив у своєму виступі відомий письменник Віктор Савченко.

Протягом імпрези також прозвучали клясичні музичні твори та українські народні пісні у виконанні студентів та викладачів Національного гірничого університету.

Фідель Сухоніс

Поезії Віри Кривої викликали велике зацікавлення молоді.

Віктор Ющенко – на ярмарку

КИЇВ. – Традиційний весняний ярмарок народного мистецтва відбувся 6 травня у селі Пирогів під Києвом. На ярмарку були представлені праці понад 500 народних майстрів з усіх реґіонів України – кераміка, вишиванки, рушники, домоткані килими, іграшки, вироби з дерева, лози та соломи. Ярмарок відвідав Президент України Віктор Ющенко, який знайомився з майстрами, купував їхні вироби. На фото: В. Ющенко (праворуч) купує різблені з дерева вироби Заслуженого майстра народного мистецтва України Валентина Рудковського .

Фото УНІАН

СПОРТ

Чергові перемоги дружини з копаного м'яча „Ч. Січі"

„Чорноморська Січ" – Д. А. „Кікерс", Трентон – 2:0
„Чорноморська Січ" – Ф. К. „Спутнік", Ню-Джерзі –

Два чергові змагання чемпіонату Еліт-дивізії „Гарден Стейт Сакер Ліґи" дружина УСВТ „Ч. Січ" провела 30 квітня і 7 травня. В перших змаганнях із сучасним лідером дивізії – трентонським „Кікерсом" – „січовики" ще раз підтвердили свою репутацію однієї з кращих дружин не тільки Еліт-дивізії, але і Ню-Джерзі.

Протягом першої половини гри не можна було віддати перевагу жодному із суперників. Не бракувало гострих моментів, стрімких акцій на ворота, де успішно грали обидва воротарі. Перша половина закінчилася нічиєю – 0:0. Протягом другої половини футболісти „Кікерса" дещо знизили темп гри, що влучно використали „січовики". На 67-ій хвилині з гарної акції Андрія Панаса-Данила Левицького Християн Пардо здобув ведення – 1:0. Після цього голя гості провели швидку контратаку, яку енергійно ліквідували оборонці „Ч. Січі" Марко Витвицький і Степан Колодій. На 75-ій хвилині Йосиф Атінґер з подання Михайла Ґудзія встановив вислід змагань – 2:0.

В других змаганнях, що відбулися на виїзді 7 травня з клюбом „Спутнік", дружина „Ч. Січі" переважала в грі, але на ґолі довелося чекати аж до другої половини зустрічі. В складі „Спутніка" виступають в більшості досвідчені футболісти різних національностей, які в останні роки еміґрували з України. Вони вдало маневрували м'ячем в першій половині, але їх фізичних сил не вистачило після перерви. Серію голів для „Ч. Січі" започаткував в 55-ій хвилині Марко Витвицький, після нього рахунок подвоїв Йосиф Атінґер. Чергові ґолі для господарів здобули Михайло Ґудзій і Петро Будняк. Після цих двох перемог „Ч. Січ" займає в табелі ігор третє місце з 22-ма точками після „Кікерсу" і ТКС, Трентон (по 24 точки).

Склад „Ч. Січі": П. Семпенос, М. Витвицький, С. Колодій, А. Панас, М. Гординський, П. Будняк, Й. Атінґер, Д. Левицький, Р. Хомик, А. Олесницький, Х. Пардо, К. Вільбур, Г. Сергіїв, М. Ґудзій, Р. Головінський, А. Кудрик, П. Ґленон. Провідник – Микола Гординський, тренер – Андрій Панас, заступник тренера – Гриць Сергіїв.

Чергові два змагання „Ч. Січ" матиме у себе на площі „Керсі" в Юньйоні з клюбами „Джерзі Шор Бока" і „Панамерика Спорт", ФК 14 і 24 травня в 2-ій год. по полудні. Півфінальні змагання за Чашу Ню-Джерзі „січовики" проведуть в середу, 17 травня, о 8-ій годині вечора, на площі „Стівен-коледжу" в Гобокені з клюбом „Скоґліті".

Омелян Твардовський

Гокей

Чемпіонат світу-2006

Вродовж травня українські гокеїсти мають нове випробовування в грі з найсильнішими командами плянети, які приїхали до латвійської Риги. За жеребом гокеїсти України потрапили до однієї групи „B" разом зі збірними Швеції, Швайцарії та Італії. Безперечно, фаворитом цього квартету будуть шведи. За всю історію вони 7 разів ставали володарями „золота", 18 разів зупинялися на другій сходинці п'єдесталу пошани і 14 разів ставали бронзовими переможцями. А ще в їхньому доробку дві перемоги на Олімпійських іграх у 1994 та у 2006 роках.

Збірна України чотири рази зустрічалася зі шведами і кожна з цих ігор закінчувалася на користь останніх. Впродовж них команда України закинула супернику 4 ґолі, тоді як у свої ворота отримала 22 результативних кидки.

У квартеті „A" грають збірні Чехії, Фінляндії, Латвії та Словенії. Групу „C" склали команди Словаччини, Росії, Білорусі та Казахстану. У групі „D" за точки борються команди Канади, США, Данії та Норвегії. По три кращі команди з кожної групи продовжать боротьбу за медалі у наступному колі змагань, тоді як збірні, які посядуть у своїх квартетах четверті місця, визначать між собою двох невдах, які зазнають пониження у клясі.

7 травня першу на чемпіонаті світу з гокею збірна України програла. Втім, поразка вийшла гідною. З рахунком 2:4 українці поступилися олімпійським чемпіонам – команді Швеції. У цій грі українці двічі зрівнювали рахунок, але після нічиєї 2:2 у другому та третьому періоді шведи виграли 4:2.

Свою другу зустріч на чемпіонаті світу з гокею 8 травня збірна України програла з рахунком 1:2 збірнії Швайцарії.

Останню і ключову гру першого групового турніру збірна України проведе 10 травня проти команди Італії. У разі перемоги українці забезпечать собі місце серед еліти і на наступний сезон.

Футбол

2 травня київське „Динамо" у восьмий раз в своїй історії виборола Чашу України. У фінальній грі команда Анатолія Дем'яненка перемогла з мінімальним рахунком 1:0 запорізький „Металюрґ". Єдиного ґоля ударом головою забив Клебер. Гра із запорізцями не стала легкою прогулянкою для київського клюбу. Обидві команди грали на повну потужність, демонструючи швидкісний та комбінаційний футбол і мали нагоди забити м'яча, але один з гравців з вигідного положення не влучив по м'ячу, за кілька хвилин форвард „Динамо" попав у хрестовину воріт „Металюрґа", потім удар прийшовся поруч зі стійкою воріт „Динамо".

ПОДОРОЖУЄМО ДО ЗАМКІВ УКРАЇНИ

Кудринці: замок при кордоні

Поділля – щедрий край, за який століття тому сперечалися турки і поляки, литовці і татари. Місцевим жителям доводилося думати про оборону. Можливо, саме тому на подільській землі збереглося чимало кам'яних охоронців-замків. Один з найбільш мальовничих форпостів колишнього прикордоння – Кудринецький. Сірі рештки башт тризубом віддзеркалюються в збручанській воді, короною увінчують високу гору Стрілку. Раніше Збруч відокремлював володіння Габсбурґів від імперії Романових.

Фортецю на високій кручі збудували в 1615 році магнати Гербурти. Село поблизу молдавського кордону та горезвісного татарського Волоського шляху волало про оборону: татари не давали спокою все XVI століття, волохи жадібно заглядали на щедрі подільські ґрунти. Форму форпосту підказав рельєф: замок у пляні був чотирикутним, з трьома великими кутовими вежами, з півтораметрової товщини стінами. Баштові бійниці були пристосовані для ведення перехресного та флангового вогню. Східня сторона, захищена урвищем збручанського каньону, була практично неприступною.

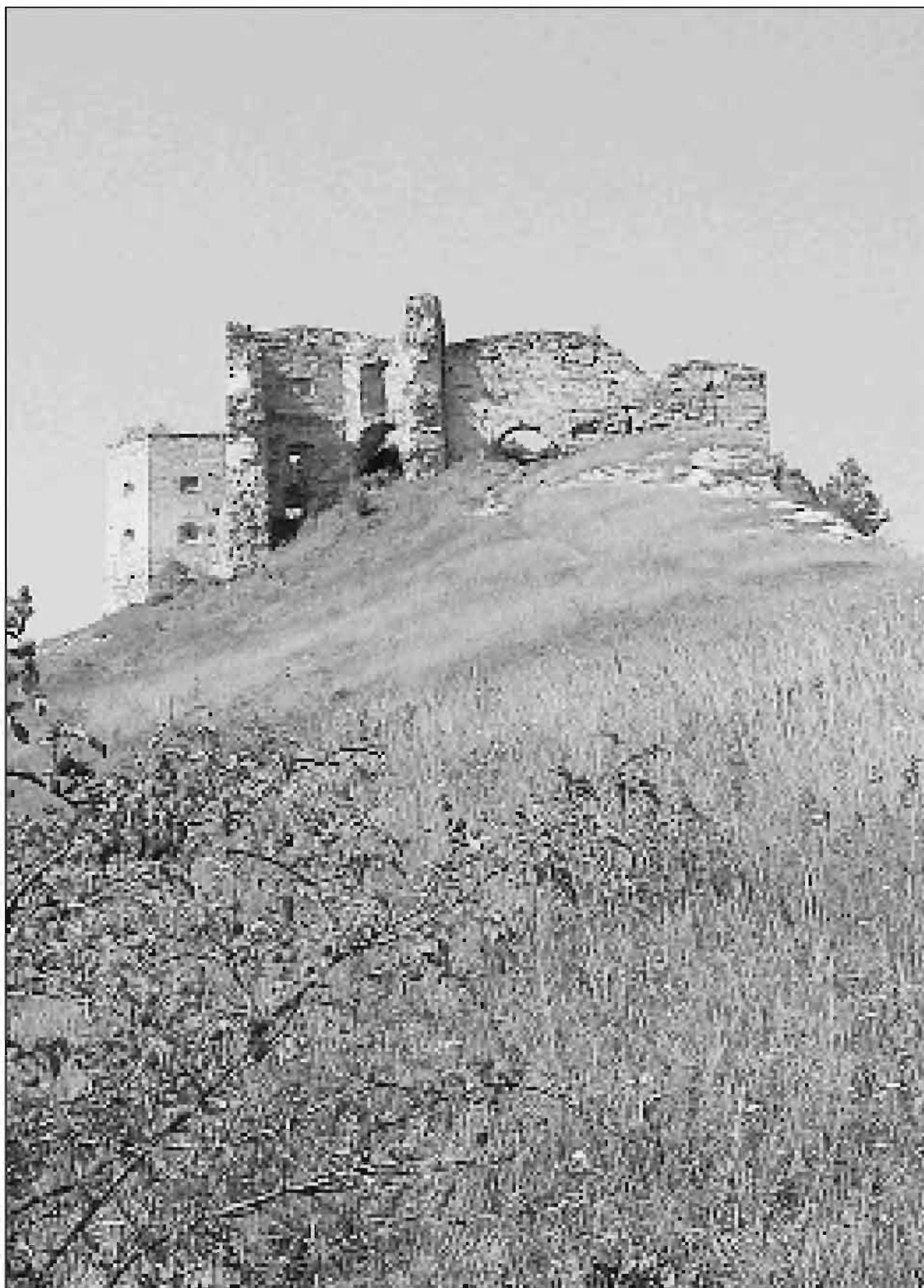
Замок, щоправда, особливим героєм себе не показав: то козаки Максима Кривоноса разом з повсталими жителями села вигонять польський ґарнізон влітку 1648 року, то турки здобудуть твердиню, та ще й двічі: в 1672 та 1694 роках. Бурхливий розвиток артилерії робив з замкових стін та башт чудові цілі для гармат... Тому вже на початку XVIII століття кудринецька фортеця скидає з себе лати воїна, щоб перетворитися на родове гніздо власників тутешніх маєтностей Гуменецьких. Жити у вежах не дуже зручно і до східньої стіни прибудовується житловий будинок з шести кімнат. З часом резиденція перейшла до наступних власників, Козібродських, які перетворили її на своєрідний музей, прикрасивши покої родинними (і не тільки) портретами та старовинними меблями. Побачити фраґменти колекції кудринецького замку можна тепер в Тернопільському краєзнавчому музеї. В самих Кудринцях від палацу на території фортеці не лишилося й сліду: найбільше у XX столітті постраждала саме східня стіна замку.

Проте збереглися три інші сторони форпосту, південно-західня та південна башти та частина надбрамної вежі. Підземний хід, неодмінний атрибут будь-якого романтичного релікту середньовіччя, починався в південній башті, але зараз засипаний. Біля південної стіни простежується невелика хвіртка для несподіваних нападів на ворога. Неглибока западина на подвір'ї вказує на місце, де колись була криниця.

Без леґенд старі стіни – як їжа без солі. А жителі обох Кудринців, і з хмельницького, і з тернопільського боку, залюбки розкажуть масу бувальщин та небилиць про фортецю. В них фіґуруватимуть підземні ходи аж до Кам'янця (це більш як 20 км від села!), що йдуть під руслом Збруча; замурована заживо турецькими нелюдами дівчина, що неприкаянним духом блукає місячними ночами замковою горою; пожежа, яка спалахнула від удару блискавки в одну з фортечних веж. Є леґенда про незліченні багатства, зариті під сірими стінами власниками замку. Зі скарбами все дуже просто: де вони заховані, там земля гудить (ще б пак не гудіти: Поділля – один з самих „печерних" районів світу, за три кілометри від Кудринець знаходиться відома триярусна печера „Атлантида", а де карст, там і справді земля „гуде"). Старожили, можливо, слова „карст" не чули, а от людей з лопатами бачили неодноразово.

Скарбів туристи, що піднімаються Стрілкою під уважними поглядами численних ящірок, можливо, й не знайдуть. Та справжній скарб – саме побачення з романтичними руїнами серед м'яких подільських пагорбів, вкритих сосновими лісами. А спостережливому оку – несподіванка від природи: якщо уважно дивитись собі під ноги, легко побачити місця, де через траву та польові квіти поблискує білий, крихкий мармур.

Ірина Пустиннікова

Один з найбільш мальовничих форпостів колишнього прикордоння

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

ROXOLANA
International Trade, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

*Додаткова оплата за доставу. Існують певні обмеження.

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Достава $10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний" з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставу – $10 – західня Україна; $15 – східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

• НА ПРОДАЖ •

На продаж дві крипти у Мавзолею на Українському Національному Меморіяльному цвинтарі у Вашінгтоні ДС.
Ціна за домовленням.
По інформації дзвонити:
(623) 933-1001 Богдан.

• РІЗНЕ •

Хочу купити картини Д. Шолдра. Якщо хтось знає місце проживання мистця Д. Шолдра або його брата, прошу дзвонити на число:
1-770-888-4421. Ніна Сичинська

СОНЯШНО І ТЕПЛО НА ФЛЬОРИДІ
Продається дім збудований в 2003 р. близько мінеральної „калабані". Подвійну площу над водою можна розділити. В хаті 3 спальні і 2.5 лазнички. Гаражна 2 авта. Малим човном можна доплисти до моря. $424,900. РОМА (Стецьків) ЛОНГ.
Мобільний тел.: (941) 321-0655.
Century 21 C & L Real Estate.

• ПРАЦЯ •

Потрібна українка для догляду за 2 хлопчиками 6 днів на тиждень.
Тел.: (908) 782-5451

"СВОБОДА" запрошує до праці продавців реклами

Ви можете прислужитися громаді й українській пресі, збираючи рекламні оголошення та передплатників для „Свободи", а також продавати газету у Вашій місцевості, отримуючи при тому винагороду. За детальними інформаціями просимо звертатися до Марійки Осціславської на
тел.: **(973) 292-9800, дод. 3040**

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717

PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусії, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

ЙОСИФ КУПЧАК
власник

JOSEPH MEAT MARKET

М'ясні европейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: **(732) 442-4660**

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

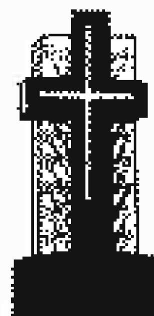
DNIPRO CO.

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни • Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки • Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPAEDIA

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)	За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)	

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Мешканці Ню-Джерзі додають 6%-ний податок.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НЮ-ЙОРКУ
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

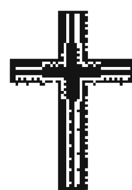
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Загін „Червона Калина"
5-ий Курінь УПС
і 23-ий Курінь УСП

З болем ділимося сумною вісткою зі всіма братчиками Загону та пластовими друзями, що 4 травня 2006 р. відійшов від нас на Вічну ватру

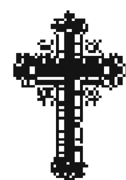
наш Братчик св. п.

ВОЛОДИМИР СТОЙКО

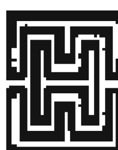
засновник і перший Курінний Отаман 23 Куреня УСП „Червона Калина" та довголітній член Генеральної Старшини.

Дружині МИРОСЛАВІ та доням РОКСОЛЯНІ й ОКСАНІ з родинами складаємо вислови глибокого співчуття.

Старшина Загону „Червона Калина"

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ повідомляє своїх членів та громаду, що 4 травня 2006 року відійшов з цього світу

св. п.

д-р ВОЛОДИМИР СТОЙКО

дійсний член НТШ-А, віце-президент Світової Ради НТШ-А, голова Контрольної Комісії НТШ-А, професор-емерит історії Мангеттен коледжу, громадський діяч.

Автор багатьох праць з історії України 20 століття, співредактор праці *„West in Global Context: From 1900 to the Present"* (1996), редактор часописів *„Горизонти"* та *„The Ukrainian Quarterly"*.

Рідним складаємо найщиріші співчуття

УПРАВА НТШ-А В АМЕРИЦІ

———————————

Вечір пам'яті д-ра Володимира Стойка відбудеться 10 червня 2006 року в Науковому Товаристві ім. Шевченка.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ зі смутком повідомляє жертводавців Фундації УВУ та українську громаду, що 4 травня 2006 р. відійшов у вічність голова фундації УВУ в США

св. п.

проф. д-р

ВОЛОДИМИР СТОЙКО

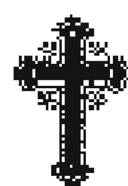
ПАРАСТАС і ПАНАХИДА відбулися в неділю і понеділок, 7 і 8 травня 2006 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Boylan Funeral Home, 188 Easton Avenue, New Brunswick, NJ.

Похорон відбувся у вівторок, 9 травня 2006 р. о год. 9:30 ранку з української католицької церкви Різдва Пресвятої Богородиці, 80 Livingston Avenue, New Brunswick, NJ на цвинтар св. Андрія в South Bound Brook, NJ.

Управа Фундації УВУ висловлює глибокі співчуття дружині МИРОСЛАВІ, доням РОКСОЛЯНІ ЛОЗИНСЬКІЙ і ОКСАНІ ДЗЯДІВ з родинами.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ

Ділимось сумною вісткою з родиною та знайомими, що після важкої недуги, в четвер, 4 травня 2006 р. відійшов у вічність наш невіджалуваний МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, ДВОЮРІДНИЙ БРАТ, ШВАГЕР і ВУЙКО

св. п.

проф. д-р ВОЛОДИМИР СТОЙКО

член Організації Українських Націоналістів, Організації Української Молоді Пласт Загону „Червона Калина", Українського Конгресового Комітету Америки, редактор The Ukrainian Weekly Quarterly, голова Фундації Українського Вільного Університету, член Наукового Товариства ім. Шевченка, професор, історик, студентський активіст, редактор і суспільно-громадський діяч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ:

ПАРАСТАС і ПАНАХИДА були відправлені в неділю і понеділок, 7 і 8 травня 2006 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Boylan Funeral Home, 188 Easton Ave., New Brunswick, NJ.

Похорон у вівторок, 9 травня о год. 9:30 ранку з Української Католицької Церкви Різдва Пресвятої Богородиці, 80 Livingston Ave, New Brunswick, NJ на цвинтар св. Андрія в South Bound Brook, NJ.

Горем прибиті:

дружина	– МИРОСЛАВА
діти	– РОКСОЛЯНА ЛОЗИНСЬКА з мужем АСКОЛЬДОМ і дітьми МАКСИМОМ та КІРОЮ
	– ОКСАНА ДЗЯДІВ з мужем ДАНИЛОМ і дітьми КАЛИНОЮ і ЛІЛІ
швагерка	– ДОРА БОРСТ з мужем ГЕРМАНОМ і дочкою САБРИНОЮ з родиною
двоюрідний брат	– БОГДАН МАТІЯШЕК з сином ПЕТРОМ і родиною.

Вічна Йому пам'ять!

УКРАЇНСЬКА
ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

з глибоким сумом сповіщає своїх членів і громаду, що 4 травня 2006 р. завершив свій земний шлях

д-р ВОЛОДИМИР СТОЙКО

історик, дійсний член УВАН у США, громадський і політичний діяч.

Родині висловлюємо найсердечніші співчуття.

У світлу пам'ять проф. Ірини Даценко

(1925–2006)

Св. п. проф. Ірина Даценко

Зі Львова наспіла сумна вістка, що 23 березня ц. р. відійшла у вічність (померла нагло на удар серця) довголітня професор гігієни Львівського університету ім. Короля Данила Галицького, св. п. проф. академік Ірина Даценко.

Народилася вона 30 січня 1925 року у Рівному на Волині, а в 1951 році закінчила лікувальний факультет Львівського Медичного інституту. В 1952–55 роках навчалася при катедрі загальної гігієни, де в 1955 році захистила кандидатську дисертацію.

Працюючи там дальше асистентом і доцентом, у 1967 році захистила докторську працю на тему „Оксид вуглецю у навколишньому середовищі і можливість хронічних интоксикацій". У 1970 році отримала вчене звання професора та очолила катедру загальної гігієни Львівського Медичного інституту.

Св. п. Ірина Даценко була автором понад 350 наукових праць, в тому числі монографій, підручників, рецензій та словників. Підготовила вона 18 кандидатів наук, а основним напрямом її наукових досліджень були гігієна атмосферичного повітря та охорона здоров'я населення. Серед її праць – „Інтоксикація оксидом вуглецю та шляхи її послаблення", Київ, 1973; „Повітряне середовище і здоров'я", Львів, 1981; „Стан здоров'я населення Львівщини" і „Медична допомога і гігієнічні аспекти екології", як доповіді на III конґресі СФУЛТ-у, Київ-Львів, 1991; „Гігієнічні аспекти екології та здоров'я людини", Лікарський збірник том I, Львів, НТШ, 1991; „Загальна гігієна, посібник для практичних занять", Львів, 1992; Співавтор „Ортографічного словника українських медичних термінів", Львів, 1993. Підручники „Основи загальної і тропічної гігієни", Львів, 1995 р.; „Профілактична медицина, загальна гігієна з основами екології", Львів, 1999; „Гігієна та екологія людини", Львів, 2000.

Св. п. І. Даценко була дійсним членом Наукового т-ва ім. Т. Шевченка у Львові і головою Лікарської комісії НТШ та головним редактором „Лікарських збірників". Ми, з осередку праці НТШ в Чикаго, мали честь і щастя співпрацювати і спонсорувати та видати кільканадцять „Лікарських збірників" при НТШ у Львові.

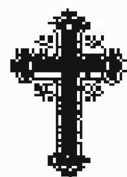
На весні 2006 р. д-р І. Даценко при співпраці Катерини Іванової, здала до друку 14-ий том „Лікарського збірника".

За свою наукову патріотичну працю св. п. проф. І. Даценко удостоїлася численних грамот і відзначень. Стала почесним членом Українського Лікарського товариства у Львові, а в 2002 році стала академіком АН Вищої школи України. Також була нагороджена орденом „Знак пошани", нагородою Ярослава Мудрого, відзнакою „Відмінник охорони здоров'я", а в 2001 р. була нагороджена пам'ятною медалею Верховної Ради України „Десять років незалежности України" за вагомий внесок у розвиток і зміцнення української держави.

На жаль, св. п. проф. І. Даценко померла несподівано і передчасно, але залишила нам велику свою медичну спадщину. Пам'ять про неї не загине, але буде жити довго у наших серцях. Приятелі з університету і з НТШ справили їй гарний достойний похорон, а тіло покійної спочило на Янівському цвинтарі біля могили її матері.

В 40-ий день смерти відправилися Служба Божа і Панахида в соборі св. Володимира й Ольги в Чикаго за її праведну душу.

д-р Павло Пундій

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

зі смутком повідомляє, що 4-го травня 2006 року відійшов у Вічність

св. п.

проф. д-р Володимир Стойко

довголітній головний редактор «The Ukrainian Quarterly», член Крайової Екзекутиви Українського Конгресового Комітету Америки, голова Фундації Українського Вільного Університету, член Організації Української Молоді Пласт, член Організації Українських Націоналістів, член Наукового Товариства ім. Шевченка, професор, історик, університетський професор, студентський активіст і провідний суспільно-громадський діяч української громади Америки.

Постійна та наполеглива праця Покійного була безцінною для української американської громади. Його спадщина залишить довгочасний відбиток на життя нашої громади, а пам'ять про Нього залишиться з нами назавжди.

Родині Покійного, Шановній пані Мирославі та доням з родинними, складаємо наші щирі співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Крайова Екзекутива та Крайова Рада УККА

ПОДЯКА

В четвер, 15 грудня 2005 року з Волі Всевишнього відійшов у вічність мій найдорожчий МУЖ

св. п. д-р ветеринарії

ЯРОСЛАВ МИКОЛА ҐЕЛЕТА

Цією дорогою складаю найщирішу подяку всім, що вшанували Покійного своєю присутністю на усіх похоронних відправах, тризні та за особисті, листовні та телефонічні вислови співчуття.

Особливо дякую о. деканові Тарасові Лончині, пароховi церкви Святої Тройці, за постійні відвідини хворого, молитви, духовну підтримку і за прощальне слово.

Велика подяка за зворушливий обрядовий спів під проводом панів інж. Петра Крули та Мирослава Гнатишина. Дякую Сестрицтву Почаївської Богоматері за молитви і приготування тризни.

Щиро дякую за зворушливі прощальні слова д-рові Евгенові Гілеві та п. Миколі Ставничому.

Невимовно вдячна моїм друзям Миколі й Ірині Ставничим, Терені Бень та Марті і Іванові Кривуцьким за постійні відвідини хворого і за транспортацію до нього до шпиталю в часі його недуги та дальшу і постійну поміч і по його смерті. Рівнож сердечно дякую адвокатові Петрові Ставничому за постійну поміч та поради в так тяжкому для мене часі.

Сердечно дякую за вислови співчуття в пресі від Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів Америки і Канади, від Управи і членів Осередку НТШ у Вашінгтоні, Д.К., і д-рові Гілеві за посмертну згадку в пресі.

За прислані квіти дякую Родині Левів, Андрієві та Христі Грушкевичам і Сестрицтву Почаївської Богоматері.

Щиро дякую за пожертви на Служби Божі за здоров'я, а опісля в пам'ять та за спокій душі Покійного.

<u>НА СЛУЖБИ БОЖІ ЖЕРТВУВАЛИ:</u>

Т. Бень, А. Воронич, А. і Х. Грушкевичі, О. і І. Зинюки, Б. Казанівський, І. і М. Кривуцькі, П. і С. Крулі, С. і О. Куриласи, В. Мурин, Е. Процінська, Р. Тимчишин, Т. Ясінська.

<u>НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ЦЕРКВИ СВ. ТРОЙЦІ зложили:</u>

Л. і Н. Бабяки, Н. і М. Базарки, М. Барнай, Т. Бень, А. і Л. Бігуни, Л. і Д. Блашкові, Г. Борецька, Б. і Д. Васильківські, І. і Т. Вітковицькі, С. і Н. Винярські, А. Воронич, О. і А. Гаврилюки, Х. Громоцька, А. і Х. Грушкевичі, І. і Н. Гавдяки, Е. і А. Гілі, К. і І. Грейве, О. і І. Зинюки, Б. і М. Демчишини, В. і Н. Іваськові, К. Корбутяк, М. і О. Коропецькі, Ф. і С. Кравці, І. і М. Кривуцькі, П. і С. Крулі, К. Кузьмич, Л. Курилас, С. і О. Куриласи, Р. і М. Лягецкіс, О. Лончина, В. і О. Леви, С. і А. Макухи, А. Мазеська, М. Мазеська, С. і Г. Максимюки, Ю. і О. Нестерчуки, Д. і А. Овенс, Л. Процик, В. Пилипець, Н. і Л. Пилипець, І. і У. Сосі, А. і Д. Слоневські, М. і І. Ставничі, Я. і М. Ставничі, О. Стечишин, А. і Х. Тершаківці, С. і Т. Тимкові, Б. і О. Ткачуки, М. і Я. Француженки, Л. і Г. Футали, Т. і Т. Царики, В. і М. Шарки, Х. Шепелява, Е. і Л. Яросевичі, Т. Ясінська.

<u>НА СИРОТИНЕЦЬ В УКРАНІ:</u>
Н. Бігун.

Усім найщиріша подяка.

Нехай Всевишній винагородить Вас своїми безмежними ласками.

Дружина Богданна Гелета

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ГЕЛЕН МІЩУК, член 481 Відд. УНС Т-ва Івана Франка в Карнегі, Па. Померла 4 березня 2006 р. на 84-му році життя. Нар. в 1921 р. Членом УНС стала в 1970 р. Залишила в глибокому смутку сина Богдана, дочку Надю, внуків, сестру Стефанію в Україні, племінницю Марію в Чикаго і племінника Ярослава в Україні. Похорон відбувся 9 березня 2006 р. на цвинтарі Holy Trident Ukrainian Catholic в Collier Twp.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

....

МАРІНА САВЧУК, член 496 Відд. УНС Т-ва Т. Шевченка в Сіетлі. Померла 8 березня 2006 р. на 69-му році життя. Нар. в 1937 р. в Україні. Членом УНС стала в 2004 р. Залишила в глибокому смутку чоловіка, сина, невістку та п'ятеро внучат. Похорон відбувся 13 березня 2006 р. в м. Kent.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

....

ДЖОН БОБАК, член 63 Відд. УНС Т-ва „Січ" у Форд Ситі, Па. Помер 9 квітня 2006 р. на 84-му році життя. Нар. в 1921 р. в Kittaning, PA. Членом УНС став в 1938 р. Залишив у глибокому смутку дружину Гелен, дочку Барбару і 5 внуків. Похорон відбувся 13 квітня 2006 р. на цвинтарі St. Mary у Ford City PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

....

СТЕФАН ТИМКІВ, член 102 Відд. УНС в Клівленді, Огайо. Помер 23 серпня 2005 р. на 84-му році життя. Нар. в 1921 р. в с. Грабівка, Україна. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку родину. Похорон відбувся 26 серпня 2005 р. на цвинтарі Pokrova в Пармі, Огайо.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

....

СТЕФАН РОЧНЯК, член 254 Відд. УНС Т-ва свв. Петра і Павла в Нью Бритен. Помер 5 квітня 2006 р. на 82-му році життя. Нар. в 1924 р. в Україні. Членом УНС став в 1953 р. Залишив у глибокому смутку дочку Ірену і сина Ореста. Похорон відбувся 8 квітня 2006 р. на католицькому цвинтарі св. Михаїла в Гластонбурі, Конт.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

....

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього
відійшов у вічність 27 квітня 2006 р.
на 87-му році життя наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО, ДІДО І ПРАДІДО

СВ. П.

інж. ЕВГЕН ОМЕЛЯН КОРДУБА

У глибокому смутку залишені:

дружина – ЗІРА
донька – ЛІДА з чоловіком ВЛОДКОМ ТОМИН
син – АЛЕКСАНДЕР
сестра – ОЛЯ КІНАЛЬ
внук – МАРКО з дружиною КРІСТІН і донькою КАЛИНОЮ
внучка – ТАНЯ з чоловіком БРЕТОМ КУБІЯН
родини – СЕНИКІВ, КОРДУБІВ, КОЗАКІВ

Вічна Йому пам'ять!

З глибоким жалем повідомляємо українську громаду США,
що 1 травня 2006 р. в Клівленді, Огайо відійшов у вічність

СВ. П.

ЮРІЙ ІХТІАРОВ

нар. 1924 р. в Донецьку

колишній голова Ресорту Внутрішніх Краєвих Справ ДЦУНР, член Дирекції Дослідчого Інституту Новітньої Історії України, член УАКРади, член Метрополітальної Громади Філядельфії, Відділ УАКРади, колишній діяч ОДУМ, діяльний громадський працівник, щирий патріот, вірний син України.

Вічна Йому пам'ять!

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 12 травня 2006 р. в українській католицькій церкві Покрова у Філядельфії, Па.

ПАНАХИДА о год. 7-ій веч.
Похорон 13 травня 2006 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дирекція Інституту Дослідів
Новітньої Історії України:

МИКОЛА ПЛАВЮК – голова,
МИХАЙЛО ГЕРЕЦЬ – скарбник,
БОГДАН ТУРЧЕНЮК,
РОМАН ГОРОДИСКИЙ,
НАТАЛІЯ ІЩУК-ПАЗИНЯК

З великим смутком повідомляємо родину,
приятелів і знайомих, що 1 травня 2006 р. з волі
Всевишнього відійшов на вічний спочинок наш
найдорожчий і невіджалуваний МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

СВ. П.

ЮРІЙ ІХТІЯРОВ

нар. 8 квітня 1924 року в Донецьку, Україна.
Активний діяч в багатьох українських організаціях.

ПАНАХИДА буде відправлена в п'ятницю, 12 травня 2006 р. о годині 7 веч. в Українській Православній Церкві св. Покрови, 6629 N. 12th St Philadelphia PA.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 13 травня 2006 р., о годині 9:30 ранку в Українській Православній Катедрі св. Володимира, 6740 N. 5th St., Philadelphia, PA, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в S. Bound Brook, NJ.

Горем прибиті:

дружина – РАЇСА з дому КОВАЛЕНКО
донька – ЮЛІЯ з мужем ОРЕСТОМ КОЛИБАБЮК
син – ЮРІЙ, мол.
внуки – ТЕТЯНКА І СОФІЙКА
швагер – БОРИС МАКАРЕНКО
швагерка – ТАМАРА ПОГУЛЯЙ
племінники – СВЯТОСЛАВ МАКАРЕНКО з дружиною МАРІЙКОЮ і дітьми
– ІГОР МАКАРЕНКО з дружиною МАРІОЛЕЮ і дітьми
– ЛЯЛЯ з мужем RICHARD REIDY і дітьми
– ОЛЕКСАНДР ПОГУЛЯЙ з дружиною ТОНЕЮ і дітьми

та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на
ODUM c/o NATA REIDY, 1783 E. 31st St, Lorain, OH 44055
або
Kyiv Mohyla Academy c/o J. M Kolybabiuk,
701 Borton Landing Rd, Moorestown, NJ 08057.

З глибоким сумом родина повідомляє,
що по важкій недузі, з волі Всевишнього,
на 85-му році життя, в неділю, 30 квітня 2006 р.,
відійшов у вічність найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ І ВУЙКО

СВ. П.

д-р медицини

СТЕФАН НИЧАЙ

нар. 17 серпня 1921 р. в селі Гребенне, Сокальського р-ну, Україна.

ПАНАХИДА за спокій душі Покійного була відправлена в середу, 3 травня 2006 р. о 8-ій год. веч. в Union Funeral Home, Union, NJ.

ПОХОРОННА ВІДПРАВА відбулася в четвер, 4 травня 2006 р. о год. 12:30 по пол. на цвинтарі св. Андрія у South Bound Brook, NJ.

В превеликому смутку залишилися:

дружина – ІРЕНА
син – СТЕФАН
донька – ХРИСТИНА з чоловіком
сестра – РОСТИСЛАВА БОГАЧЕВСЬКА
брат – МИКИТА НИЧАЙ
ВНУКИ

та ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Хай буде світлою Його пам'ять!

Христос Воскрес!

Замість квітів на могилу Покійного родина просить складати пожертви на Патріярший собор Воскресіння Христового УГКЦ у Києві, через українську католицьку церкву св. Івана Хрестителя у Нюарку, Н.Дж.,
St. John's the Baptist U.C Church, 719 Sanford Ave., Newark, NJ 07106-3628.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

нашого найдорожчого і незабутнього
БАТЬКА, ДІДА та ПРАДІДА

д-ра РОМАНА БАРАНОВСЬКОГО

котрий з волі Всевишнього відійшов на Вічну Ватру,
23 січня 2006 р., висловлюємо найсердечнішу

ПОДЯКУ

Рідні, Пластунам, Приятелям і Знайомим за особисті, листовні та телефонічні вислови співчуття, за квіти, молитви і участь у похоронних відправах і тризні.

Наша вдячність о. митр. Володимирові Пісо за відправлення св. Літургії 27 січня в церкві Пресвятої Тройці, в Кергонксоні.

Також складаємо нашу щиру подяку Юріеві Грабцеві за Похвальне Слово після похоронної Служби Божої.

Щиру подяку за прощальні слова під час Панахиди і тризни складаємо слідуючим особам: пл. сен. Юрій Кузьмович – Головна Пластова Рада, Евген Стахів – УАКРада, пл. сен. Таня Паш – Пл. станиця Кергонксон, родина Крижанівських з Бучача, Стефан Качарай – УНС, Ігор Гавдяк – УАКРада, пл. сен. Олесь Пясецький – Курінь Лісових Чортів, Омелян Пришляк – Патріярхальне Товариство.

Ми сердечно вдячні всім, котрі зложили пожертви на квіти, Божественні Літургії і добродійні цілі.

- На Божественні Літургії зложили: Ігор і Люба Декайло, Angela Lawler, Юрій Барановський і Віра Грабець. Разом – 140 дол.
- Квіти прислали: УНС, Свобода і Управа Союзівки, Віра і Frank Molls, Nestle Waters, N.A., родина Крижанівських, Spaulding Rehabilitation Hospital.
- На Пласт в Україні зложили: разом 2,495 дол. Пл. Станиця – Кергонксон, 95-ий відділ СУА, Кодло Лісових Чортів – Чикаго, З. і О. Стецик, Дарія Барон, М. Рубич, Т. Паш, Д. Кузів, Л. і О. Пясецькі, А. Слободян, О. і З. Савчук, В. і Л. Старух, М. і Ю. Цюванник, В. Валчук, А. Хоманчук, С. Семанишин, М. і М. Заяць, Г. Хоманчук, М. Кокорудз, О. і М. Мороз, О. і В. Бакум, М. Баран, Г. Шепко, Л. Романків, З. Турчин, Л. Савеська, М. і М. Ломаги, Е. Прокопович, Л. Король, д-р Б. Ткачук, С. Сахарук, Б. і М. Левицькі, М. і І. Красій, Ю. і М. Граб, А. Пришляк, Р. і А. Граб, Л. Грабець, N. and L. Wilson, M. and J. Kenolan, З. Василькевич, L. S. Smarsh, F. and L. Hausman, Ю. Навроцький, д-р М. Лебедович.
- На Патріярший Собор у Києві зложили: разом 525 дол. І. і О. Яцків, І. і Р. Полюжович, О. Феденяк, В. Ястремський, Р. і А. Декайло, М. і Л. Пілецькі, І. і Т. Ястремські, І. і Л. Декайло і О. Равлюк.
- На УАКРаду зложили: 50 дол. Евген Стахів.

Ще раз сердечне спасибі і нехай ласкавий Господь сторицею винагородить усіх.

Д-р Стефанія Барановська – дружина
д-р Юрій Барановський – син